

DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 182.

Poniedziałek, 18 (30) Sierpnia.

1869 r.

Dziennik wychodzi codziennie oprócz Świąt uroczystych i Niedzieli. — Prenumerata przyjmuje się w Warszawie i urzędach Pocztowych; w Warszawie przyjmuje się tak w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowej N. 487, jak i w innych miejskich kantorach. — Prenumerata w Warszawie rocznie rsr. 8; — półrocznie rsr. 4; — kwartalnie rsr. 2; — miesięcznie kop. 67. — Bez odosłania prenumerata nie przyjmuje się. — Za odosłanie do domu, dopłaca się miesięcznie kop. 5; — w Urzędach Pocztowych: rocznie rsr. 10; — półrocznie rsr. 5; — kwartalnie rsr. 2 kop. 50 i na te tylko terminy przyjmuje się prenumerata; w głównym zaś kantorze można prenumerować po tejże cenie na te same terminy, a na inne po kop. 92 na miesiąc.

Rok 6.

Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6; za 2-krotne kop. 9; za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadesłane do zamieszczenia bez wskazania warunków ze strony autora, przechodzą do zupełnego rozporządzenia Dyrekcji. — Artykuły nieprzyjęte, będą zwracane tylko na osobiste żądania i zachowywane będą 3 miesiące; przyjęte, w razie potrzeby podlegają skróceniom. — Listy przyjmują się tylko frankowane. — Artykuły i ogłoszenia nadsyłane do zamieszczenia tegoż samego dnia, powinny być dostawiane do Redakcji przed godziną 9 z rana. — Redakcja otwartą jest dla osób mających interesa, codziennie, oprócz dni świątecznych, od godziny 12 do 1 po południu.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY. — Dyrekcja główna towarzystwa kredytowego ziemskiego. — Szkoła felcerów cywilnych. — **DZIAŁ NIEURZĘDOWY.** — Warszawa. — Przegląd polityczny. — **Wiadomości telegraficzne.** — Kronika kościelna. — Loteria fantowa. — Dochód z loterii fantowej. — Tydzień handlowy. — Potrzebna wiadomość. — Burze. — Kurjerek miejski. — Wypadki miejskie. — Przybycie Najjaśniejszych Państwa do Jałty. — Rozkaz do wojska dońskiego. — Podróż Następcy Tronu. — Podróż Najdostojniejszych Osób. — Halil-bej. — Najprzewielebniejszy Makary. — Aparat do ratowania tonących. — Wypadek na kolei żelaznej. — Dział powszechnie znane p. n. „Carpuska”. — Korespondencja Dziennika Warszawskiego: ze Lwowa. — *Djabel*. — Austria i ziemie słowiańskie. Delegacje i zabiegi zbliżenia. — Budżet. — Okólnik. — Przyjazd cesarza do Węgier. — Zembranie w Sybiczu. — Sprawy galicyjskie. — Prusy i Niemcy. Powrót p. Bismarcka. — Francja. Niezadowolenie liberalnych. — Sąd o sprawozdaniu p. Devienne. — Zaprzeczenie. — Turcja i ziemie słowiańskie. Odpowiedź wice-króla Egiptu. — Sprawa kandjocka. — Grecja. Wyrok o statku *Enosis*. — Zmiana w gabinecie. — **Hiszpania.** Kandydatura Serrano. — Anglja. Reforma prawodawstwa agrarnego. — Ameryka. Misja Burlinghame'a. — Aresztowania w Meksyku.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI. — Nowe dzieła, i t. d.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa,
dnia 18 (30) Sierpnia.

Dyrekcja Główna Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, podaje do powszechnej wiadomości, że w myśl przepisu art. 188 prawa o Towarzystwie Kredytowym Ziemskim z r. 1825, tudzież postanowienia b. Rady Administracyjnej z d. 18 (30) Czerwca 1827 r., odbyć się ma w dniu 3 (15) Września r. b. ogólne zebranie posiadaczy Listów Zastawnych, w celu wyboru Prezesa i czterech Radców Komitetu właścicieli Listów Zastawnych w miejsce wychodzących z urzędowania. Każdy z posiadaczy Listów Zastawnych, któremu wedle art. 189 prawa o Towarzystwie Kredytowym Ziemskim z roku 1825 służy wolność głosowania na ogólnym zebraniu, zgłosić się winien w dniach 29 Sierpnia (10 Września), 1 (13) i 2 (14) Września r. b. do biura Dyrekcji Głównej dla uzyskania biletu wniścia do wielkiej sali zebrań w gmachu Władz Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, w której wybory odbywać się będą, a to w godzinach od 9-ej z rana do 1-ej z południa i wymienić imię, nazwisko i zamieszkanie swoje, oraz złożyć książeczkę legitymacyjną, jeżeli w Warszawie zamieszkały, lub inny dowód legitymacyjny, jeżeli zamieszkanie jego jest na prowincji, tudzież okazać Listy Zastawne w ilości nadającej prawo do głosowania i podać wykaz własnoręcznie podpisany, obejmujący litery i numery tychże Listów Zastawnych. Po przekonaniu, że zgłaszającemu się służy prawo głosowania, wydanym mu zostanie bilet wniścia przez Delegowanego Członka Dyrekcji Głównej z oznaczeniem liczby kresek, do jakiej udowodni prawo. Bilet rzucony służyć może tylko osobie na nim wyrażonej, a przy oddawaniu go wchodząc na zebranie okazać należy i wyżej wspomniany dowód legitymacyjny.

Szkoła felcerów cywilnych zawiadamia niniejszem, że zapis uczniów, na rok szkolny 1869/70, rozpocznie się w dniu 24 sierpnia (5 września) i odbywać się będzie od dnia 1 (13) września r. b., codziennie, od godziny 4-tej do 5-ej po południu, w kancelarji szkoły, przy placu Krasieńskim, pod N. 647b (nowym 4).

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa,
dnia 18 (30) Sierpnia.
Dzienniki paryżkie, zgodnie z naszym one-

gdajszym telegramem, zaprzeczają pogłoskom rozpuszczonemu w Paryżu o pogorszeniu się stanu zdrowia cesarza Napoleona III. Przeciwnie, *Journal officiel* zapewnia, że zdrowie cesarza polepsza się, jego cierpienia reumatyczne stopniowo się zmniejszają, dodając, iż poleczone zostało wyprowadzić policyjne śledztwo co do źródła tych pogłosek, które wspomniany dziennik przypisuje spekulacjom giełdowym. Najlepszym dowodem, że stan zdrowia cesarza francuzów nie pogorszył się, jest to, że program podróży jego małżonki na w. Korsykę nie doznał zmiany i według ostatnich doniesień, cesarzowa Eugenia przybyła już do Bastii. — Dziennik *La France* z wielką gwałtownością powstaje przeciwko sprawozdaniu odczytanemu przez p. Devienne w senacie, o projekcie reform w konstytucji. Według tego dziennika sprawozdanie napisane jest w duchu dawnej ery, na którą z ubolewaniem się ogląda, kiedy jego zadaniem było uznanie liberalnego ducha nowych reform. Dalej *La France* zarzuca sprawozdawcy, że zamiast wyjaśnić ciemne ustępy projektu, jak na przykład art. 2-go o odpowiedzialności ministrów, jeszcze bardziej je zaciemnił, a w ogóle w całym jego sprawozdaniu przebija się obawa, której następstwem było odrzucenie wszystkich liberalnych poprawek, a pomiędzy innemi żądającą wybieralności merów przez rady gminne; jednym słowem, sprawozdanie napisane jest w duchu rezygnacji, zamiast być napisane w duchu ufności w skuteczność reform.

W Wiedniu delegacje pośpieszają ze swemi pracami. Delegacja węgierska zatwierdziła już budżet wydziału wojny, zgodny w części z uchwałami delegacji przedlitawskiej, a w części z wnioskami własnego komitetu. Delegacja zaś przedlitawska, zgodziła się na wszystkie zmiany wprowadzone przez delegację węgierską do budżetu wydziałów spraw zagranicznych, finansów i marynarki, z wyjątkiem kwestji podatku dochodowego i rozdziału dochodów „Lloyda”, które to sprawy będą musiały być rozstrzygnięte na wspólnym zebraniu obu delegacji, przyczem szansa przechyla się na stronę węgry, gdyż razem z nimi mają głosować galicyjscy członkowie delegacji przedlitawskiej. Bardzo ciekawe były rozprawy w obu delegacjach nad kredytami dodatkowymi na rok 1869, żądanymi przez ministra wojny. Delegacja przedlitawska zatwierdziła je dopiero po oświadczeniu ministra wojny, iż w razie ich odrzucenia, musiałby do tego stopnia rozbroić armję, iż na wiosnę, w razie potrzeby, nie byłby w stanie postawić jej na stopie gotowości do boju. Delegacja wszelako przyjęła rezolucję, iż na przyszłość wszelkie przekroczenia preliminarzów budżetu będą ciążyły na odpowiedzialności ministra wojny. Delegacja węgierska uchwaliła także te kredyty, ale zaleciła zamieścić w protokole oświadczenie komisarza rządowego, iż na przyszłość minister wojny nie przekroczy budżetu i za pomocą uchwionych zasobów przez delegację, potrafi

utrzymać armję na stopie gotowości do boju. — Duchowieństwo w Czechach postanowiło dla przeciwdziałania agitacji na korzyść obchodu rocznicy Hussa, wysłać misję i odprawiać publiczne nabożeństwa. Wątpią jednak, aby za pomocą tych środków potrafiło przeszkodzić wspomnianej agitacji, która już zbyt szeroko rozpuściła swe gałęzie.

W Atenach oczekują na powrót króla, który naprzód będzie miał do rozstrzygnięcia kwestję cząstkowej zmiany w gabinecie. Mianowicie gabinet chce zjednać sobie stronnictwo Delidziordzisa, przez udzielenie jednemu z jego członków posady usuwającego się ministra sprawiedliwości.

Naleganie dzienników hiszpańskich odniosło ten skutek, że przewodca bandy Miller wraz z 40 towarzyszami, skazany na karę śmierci, został wraz z innemi ułaskawiony. — Jak przewidywano, pobyt generała Prima w Paryżu, dał powód do licznych przypuszczeń, a głównie przypisują mu zamiar zbadania usposobienia rządu francuzkiego względem wyniesienia na tron marszałka Serrano, za którym, według jednego z dzienników paryżkich, głosowałyby wszystkie stronnictwa monarchiczne — to jest progresiści, unioniści i demokraci, gdyby tylko postawił swą kandydaturę do tronu.

Stronnictwo liberalne w Anglii uzyskawszy zwycięstwo w przedmiocie bilu znoszącego koscioł panujący w Irlandji, teraz pilnie zajmuje się urządzeniem stosunków agrarnych w Irlandji, co ma być głównie zadaniem następnej sesji parlamentu. Obecna agitacja w tym celu tem większą ma doniosłość, iż dąży do zmiany stosunków agrarnych w całej Anglii, a stowarzyszenie które utworzyło się pod prezydencją p. Stuarta Milla, usiłuje przeprowadzić zniesienie dóbr fideikomisowych, tej głównej podstawy arystokracji angielskiej.

Wiadomości telegraficzne.

* *Liwadja*, 10 (22) sierpnia. Najjaśniejszy Pan, Jego Cesarska Mość Następca Tronu Cesarzewicz i Wielki Książę Aleksy Aleksandrowicz oddali wizyty księciu Karolowi rumuńskiemu.

* *Berdjansk*, 11 (23) sierpnia. Wczoraj po odprawieniu nabożeństwa, przystąpiono do badań przygotowanych na lini berdjansko-orichowsko-aleksandrowskiej drogi żelaznej; budować się mającej przez pp. Chłudowa i spółkę; obywatele Berdjanska na śniadaniu wyprawionem przez reprezentanta pp. Chłudowa i spółkę, p. Fiszera, wynurzyli swe społeczenie dla tego przedsięwzięcia i życzenie ujrzenia jak najprędzej Berdjanska połączonym drogą żelazną z środkami Azji, dla rozwoju handlu.

* *Sewastopol*, 12 (24) sierpnia. Wczoraj przybył tu budowniczy dróg żelaznych p. Polakow z kilkoma inżynierami dla obejrzenia miejscowości, przez którą zamierzone jest przeprowadzenie drogi żelaznej od Sewastopola do stacji Łozowej, na drodze żelaznej charkowsko-azowskiej.

* *Niższy-Nowogród*, 12 (24) sierpnia. Interesa na jarmarmu tutejszym jeszcze się nie uregulowały. Handel żelazem szedł dobrze. Wyroby lyczne sprzedane zostały teraz dwa razy drożej jak przeszłego roku, z powodu małego przywozu na jarmark i z przyczyny przedsięwzięcia środków przeciw ni-

szczeniu lasów wyrabianych na ten materiał. Wyroby rękodzielnicze, kosztujące teraz drożej niż zeszłego roku, sprzedają się podług cen przeszłorocznych, a nawet taniej, w skutku zwiększenia się ich wyrobu i olbrzymiego dowozu na jarmark. Herbata w cegielkach zwykła, sprzedana została kupcowi Aleksandrowowi po 56 rubli. Czarna herbata jeszcze nie jest sprzedana. Na bajchowę jeszcze targ nie zaczął. Towary futrzane, szczególnie ciemne popielice, idą tępo. Upał tu nieustaje, a przy silnym wietrze kurz nieznośny.

* *Wiedeń, 26 (14) sierpnia.* Wiener Zeitung donosi finp. Möring zarządzający dotychczas namiestnictwem w Trieście, mianowany został ostatecznie namiestnikiem tamże. (Wolffs T. B.)

* *Wiedeń, 27 (15) sierpnia.* Delegacja rady państwa zgodziła się po większej części na odmienne postanowienia delegacji węgierskiej w przedmiocie budżetu ministerstwa spraw zagranicznych równie jak budżetu finansowego i marynarki, utrzymała jednak poprzednie postanowienie co do podatku dochodowego i subwencji Lloyd'a. Delegacja węgierska toczyła dalej rozprawy specjalne nad zwykłym budżetem marynarki. Tytuły od 6-go do 15-go zostały w części zgodnie z uchwałami delegacji rady państwa, w części z wnioskami komitetu węgierskiego zatwierdzone. (Tamże.)

* *Wiedeń, 27 (15) sierpnia.* Delegacja węgierska zatwierdziła na swym dzisiejszym posiedzeniu, dalszy tytuł zwykłego budżetu militarnego, stosownie do wniosków komisji. (Tamże.)

* *Paryż, 27 (15) sierpnia.* Journal officiel donosi: Cesarzowa przyjęta była w Tulonie z zapalem. Po zwiedzeniu kościoła i ukończeniu przedstawień, jej cesarska mość udała się w podróż do Korsyki na pokładzie parowca l'Aigle. (Tamże.)

* *Paryż, 27 (15) sierpnia.* W sferach rządowych zapewniają, że zdrowie cesarza znacznie się poprawiło w ostatnich trzech dniach. Prefekt policji udał się rano do St. Cloud i pracował z cesarzem. Doniesienia Figaro, o przypadłościach omdlenia cesarza, oraz o operacjach chirurgicznych jakim się miał niby poddawać, są stanowczo bezzasadne. Ma być nawet zarządzone śledztwo sądowe o początku i rozszerzaniu tych fałszywych wiadomości. (Tamże.)

* *Paryż, 27 (15) sierpnia.* Większa część dzienników zaprzecza niepokojącym wieściom, jakie dziś krążyły o zdrowiu cesarza. Reumatyczne cierpienia cesarza znacznie się zmniejszyły, i wczoraj jeszcze był on w stanie przechadzać się po parku St. Cloud. (Tamże.)

* *Paryż, 28 (16) sierpnia.* Journal officiel pisze: Rozszerzono niepokojące pogłoski o zdrowiu cesarza. Pogłoski te są fałszywe. Bóle reumatyczne cesarza zmniejszają się z dniem każdym co raz bardziej. Zarządzono śledztwo, dla wykrycia sprawy i szerzących tej wieści, która swe źródło może mieć tylko w niegodnych knowaniach giełdowych. Cesarzowa wczoraj o godzinie 9-ej wieczór odpłynęła do Bastii. (Tamże.)

* *Berlin, 25 (13) sierpnia.* Nrrdd. Allg. Z. zaprzeczając pogłoskom ogłoszonym przez niektóre dzienniki, powiada, że rząd nie miał nigdy zamiaru żądania kredytu dodatkowego do budżetu wojny. (Cor. Hav. Bul.)

* *Madryt, 26 (14) sierpnia.* Urzędowa Gaceta ogłasza dekret reagenta, cofający nominację ministra marynarki Topete'a na admirała, na własne jego żądanie i przywracający dla tegoż stopień brygadiera floty. Proboszcz Miller i spółwinowajcy jego skazani na śmierć, zostali ulaskawieni. Gazety wzywają rząd aby postępował surowo z opornymi duchownymi. (Tamże.)

* *Madryt, 27 (15) sierpnia.* Imparcial donosi: Martos przesłał do Prima list, w którym dowodzi bezskuteczności kary śmierci za przestępstwa polityczne. Prim przedstawił ten dokument radzie ministrów. Tenże dziennik zaprzecza, iżby przy okoliczności pobytu dziennikarzy w zamku La Granja, była mowa o kandydaturze Serrano do tronu. (Wolffs T. B.)

* *Madryt, 27 (15) sierpnia.* Rozbitki band z La Mancha w liczbie czterdziestu ludzi domagały się tej nocy żywności w Canada. Wojsko ściga za nimi. W Fortosa ujęto dowódcę powstańców Leona y Coquetta z rozproszonej bandy w Alcala. (Cor. Hav. Bul.)

* *Lizbona, 26 (14) sierpnia.* Izby zostały dziś zamknięte przez króla. Mowa tronowa nie dotyczy kwestji polityki zagranicznej i przyrzeka iż rząd zajmie się reformami w administracji wewnętrznej.

Stan zdrowia królowej jest zadawalniający. (Wolffs T. B.)

* *Lizbona, 26 (14) sierpnia.* Podług ostatnich wiadomości z placu boju w La Plata, armje sprzymierzonych wyruszyły na Villa Rica. (Tamże.)

* *Lizbona, 27 (15) sierpnia.* Z placu boju w La Plata donoszą ze źródeł paragwajskich, iż sprzymierzeni stoją przed pozycjami paragwajskimi w Kordyljerach. Ataku jednak dotychczas jeszcze nie przypuszczali. (Tamże.)

* (Kronika kościelna). W zeszłą środę, w kościółku instytutowym św. Kazimierza na Tamce obchodzonym był doroczny odpust, ku czci św. Ludwika króla; na chórze wychowanki instytutu podczas sumy odśpiewały mszę Lachnera.—Onegdaj kościół św. Marcina przy ulicy Piwnej, obchodził przez nabożeństwo odpustowe, uroczystość patrona swojego s. Augustyna.—Wczoraj w kościele archikatedralnym i metropolitalnym św. Jana obchodzonym był odpust ściegła św. Jana; wotywe odprawił ks. Skrzypkowski; sumę celebrował ks. prałat Zwołński, administrator archidiecezji warszawskiej; kazanie miał ks. Ruszkiewicz; podczas wotywy amatorowie odśpiewali mszę Krogulskiego, zaś podczas sumy artyści i chóry instytutu muzycznego przy współudziale artystów opery, pod kierunkiem profesora Rożnieckiego, wykonali mszę solenną Mozarta (F major), na graduale chór Mendelsohna, na offertorium „O salutaris” z ostatniej mszy Rossiniego, odśpiewała panna Lutz, amatorka. W kościele św. Anny na Krakowskim-Przedmieściu, tudzież św. Marcina przy ulicy Piwnej obchodzonym był odpust pocieszenia Matki Boskiej. ϕ.

* (Loterja fantowa). Warsz. Dniw. pisze: Zarząd ruskiego towarzystwa dobroczynności, zawiadamiając, że za upoważnieniem JW. Namiestnika w Królestwie, w początku września (r. s.) r. b. urządzona będzie w ogrodzie Saskim loterja fantowa na korzyść ubogich i sierot zostających pod opieką ruskiego towarzystwa dobroczynności, ma zaszczyt najuprzejmiej prosić pragnących przyczynić się do urządzenia wspomnianej loterii, aby nadsyłali ofiary do A. W. Patkula, na Nowym-Swiecie w domu wydziału wojkowego.

* (Dochód z loterii fantowej). Warsz. Dniw. podaje następujące wiadomości o rezultatach, odbytej 9 (21) sierpnia r. b., loterii fantowej na korzyść Mikołajewskiej ochrony: „Z wyznaczonych do rozprzedaży 30,000 biletów na loterję a rozsprzedanych całkowicie po 20 kop.—6,000 rsr.; z 12,344 sprzedanych biletów wejścia po 15 kop.—1,850 rsr. 10 kop.; z 300 kontramarek na krzesła naprzeciwko orkiestry Bilsego po 25 kop.—75 rsr.; z nadatków przy kupnie biletów na loterję — 75 rsr. 79 kop.; oprócz tego od W. M. Istomina 37 rsr. 50 kop., od W. A. Kujawskiego 25 rsr., od bankiera Kronenberga za pośrednictwem W. A. Daniłowowej—25 rsr.; w ogóle było przychodu 8,088 rsr. 39 kop.; wydano na urządzenie loterii, stosownie do uchwały komitetu loteryjnego, 2,950 rsr. 80 kop.; pozostało czystego dochodu 5,137 rsr. 59 kop. Prezes komitetu loteryjnego, A. S. Aller, zawiadamia osoby które nieodebrały wygranych na loterii tej fantów, że takowe będą wydawane w koszarach Sierakowskich do 21 sierpnia (2 września) włącznie. Fanty pozostałe po tym terminie, oddane będą na korzyść Mikołajewskiej ochrony. W ciągu tego czasu mogą także ciągnąć losy, osoby, które posiadają jeszcze bilety loteryjne, a nie zdołały wyciągnąć losów z kół.”

* (Tydzień handlowy). D. 16 (28) sierpnia. Brak ożywienia na targach zbożowych zagranicznych, o którym donosiliśmy w tygodniu przeszłym, utrzymał się i w tygodniu ubiegłym, czyniąc nawet dalsze postępy. Raporta jakie mamy przed sobą donoszą o zupełnym zastoju na targu londyńskim; wszelka chęć kupna ustala, pomimo gotowości do ustępstw ze strony posiadaczy; ceny pszenicy skutkiem tego obniżyły się tamże zaraz z początku tygodnia na ziarno krajowe o 2—3, na zagraniczne o 2 szylingi na kwarterze. Na targu berlińskim usposobienie dla żyta również o wiele się pogorszyło, a znaczne oferty, przy wstrzymaniu się od zakupów, wywołały obniżenie cen. Powyższe wiadomości silnie oddziaływały na targ gdański; w pszenicy z tego powodu żadnych nie było obrotów, tak dalece, że nie dają się żadne ceny oznaczyć; żyto zaś nabyte w pojedynczych razach, po obniżonych cenach musiało być oddawane. Niekorzystne te wiadomości nie omieszkają wpłynąć na nasz targ; zakupy pszenicy do wywozu całkiem ustały, i gdyby nie poszukiwania pszenicy do cesarstwa, ceny uległyby obniżeniu. Pomimo to ceny w początku tygodnia mocne, w końcu osłabły. Płacono za ziarno wyborowe z wagą 255 funt. rsr. 8 kop. 25—rsr. 8 kop. 40, za ziarno wyborowe z wagą zwyczajną rsr. 8—rsr. 8

kop. 10, za średnie rsr. 7 kop. 20—rsr. 7 kop. 95, za gatunki ordynaryjne rsr. 6—rsr. 7 kop. 05. Dowozy były tylko średnie. Żyta dowozy były bardzo znaczne; kupowano głównie na potrzeby młynów tutejszych i liwerantów. Ceny obniżyły się o kop. 45; płacono przez cały tydzień rsr. 4 kop. 80, w końcu zaś tygodnia osiągnięto tylko rsr. 4 kop. 50, a za ordynaryjne rsr. 4 kop. 20—rsr. 4 kop. 35 za korzec. Jęczmienia dowozy były małe; ceny pomimo to słabe, z powodu oczekiwania znacznych dowozów; płacono za czterorzędowy rsr. 3 kop. 30—rsr. 3 kop. 45, za dwurzędowy rsr. 3 kop. 60—rsr. 3 kop. 75. Owsa dowozy skąpe, ceny wyższe o 15—20 kop.; płacono w ostatnich dniach rsr. 2 kop. 32 1/2—rsr. 2 kop. 40. Rzepiku letniego sprzedano po rsr. 7 kop. 50—rsr. 7 kop. 80. Maki ceny mocne, niezmienione. Okowity ceny mocno się trzymają: płacą rsr. 1 kop. 20—rsr. 1 kop. 22. Cukier: w ubiegłym tygodniu sprzedali dwa domy tutejsze około 300 beczek rozmaitych marek do wyjęcia częściowo. Ceny płacone za takowe nie są znane. W interesie cząstkowym mało było życia. Ceny pozostałe niezmienione zeszłotygodniowe. Płacono: za Ostrów do rsr. 4 kop. 20; za Guzów do rsr. 4 kop. 15; za Orszew, Ostrów polski i Hermanów po rsr. 4 kop. 7 1/2; za Dobrzelin i Majerhoff po rsr. 4; za Leorów, Konstancję i Elżbietów po rsr. 3 kop. 92 1/2; za Leśmierz i Rytwiany po rsr. 3 kop. 90; za Mniszew i Łuków po rsr. 3 kop. 82 1/2. Za mączkę stosownie do gatunku i dobroci płacono rsr. 3 kop. 80—rsr. 3 kop. 90 za kamień 24 funt. Żoju sprzedano w ubiegłym tygodniu 5,500 pudów, z których 4,000 pudów na dostawę w listopadzie z wypłatą wszystkich pieniędzy z góry po rsr. 5 kop. 85; zaś 1,500 pudów z zapłatą po dostawie po rsr. 5 kop. 90. Wełna: w artykule tym panuje w ogóle dobre usposobienie, piękne gatunki są poszukiwane i wyżej płacone o 5—6 tal. od cen jarmarcznych. Zapasy znacznie uszczuplone. W wyjątkowych warunkach zakupiono partję 220 cetnarów wełny lubelskiej średnio-cienkiej po 78 tal., cena ta stosunkowo za wysoka przy obecnej konjunkturze. (Gaz. Hand.)

* (Potrzebna wiadomość). Warsz. Dniw. pisze: „Kurjer Warszawski, zacerpnął w tych dniach z Merkurgo uwagę, która nadmieniwszy, że udział kobiet w różnych gałęziach pracy społecznej stał się potrzebą ekonomiczną, przytacza pocieszające przykłady tego zastosowania. „Szwajcarska administracja telegrafów i poczt, mówi ta uwaga, żywo zajmuje się udzieleniem kobietom praw do właściwych im zajęć i odpowiedniego wynagrodzenia. Dyrektor biura telegraficznego w Bernie postanowił wyznaczać kobietom łatwe miejsca w służbie telegraficznej, a za jego przykładem poszło biuro w St. Gallen.” Gdyby to rzecz chodziła tylko o to, aby donieść o faktach pojedynczych, wówczas doniesienie to nie przedstawiałoby nic szczególnego. Ale że przytacza ono przykłady, jako świadectwo postępu cywilizacji, jako urzeczywistnienie zasady ekonomicznej, to przed ogłoszeniem o zaledwie rozpoczętej praktyce w kraju oddalonym, właściwiej by było zaznaczyć bliższy nam fakt udziału pracy żeńskiej w działalności społecznej, gdyż w naszym państwie kobiety już od lat kilku korzystają z praw do służby telegraficznej, i otrzymują za swą czynność służbową odpowiednie wynagrodzenie. Objasniłby się nawet można w tej niewiadomości na warszawskich stacjach telegraficznych. Sądźmy, iż doniesieniem o tym fakcie wyświadczamy nie małą przysługę tym, dla których wiadomość ta może się okazać potrzebną.”

* (Burze). Dnia 21-go lipca, w mieście Koninie, burza połączona z ulewą deszczem i gradem, zerwała część dachu z magazynu prowiniantu, w którym znajdowały się otwarte wory z mąką i kaszą. Kasza prawie wszystka zalana została wodą, a mąki bardzo dużo zamokło. Dla obliczenia straty skarbowej wyznaczona jest komisja. Prócz tego burza zniszczyła 4 wiatraki, przy czem znajdujący się w wiatraku Leonard Majer, 16 lat wieku mający, mocno został zraniony; w wielu zabudowaniach zerwane są dachy i okna, a na drodze bitej i w ogrodach powyrywane z korzeniami drzewa. Straty mieszkańców wynoszą około 3,500 rs. W dobrach obywatela Bronikowskiego, w powiecie konińskim, burza zrzuciła następujące straty: a) we wsi Żychlinie w domach właściciela i włościan powybiła prawie wszystkie szyby w oknach; z wiatraka zniszczyła dach i połamała skrzydła; ze śpichrza zerwała dach; w ogrodach właściciela powyrywała z korzeniem i połamała drzewa owocowe i dzikie, a grad zniszczył wszelkie warzywa; b) na folwarku Lipiny obaliła owczarnię i zabiła 47 owiec merynosów; c) we wsi Janowiec u 24 włościan obaliła zabudowania gospodarskie, a na polach grad wybił zboża, kartofle, kapustę i inne warzywa; we wsi Wilkowie obaliła owczarnię i zabiła 53 sztuk owiec; d) we wsi Modła-królewska obaliła zabudowania 3-ch włościan, a na polach grad zniszczył 2/3 krestencji. Straty w tej miejscowości wynoszą około 8,000 rs. W mieście Zdunskiej-Woli, w powiecie sieradzkim, burza z gradem uszkodziła zabudowania mieszkalne i gospodarskie około 120 właścicieli i zniszczyła część zasie-

wów jarzyny. Prócz tego obaliła nowy wiatrak Wilhelma Filipa, ubezpieczony na 940 rs. Dwoje dzieci i jeden mężczyzna zostali zranieni. Straty wynoszą w ogóle około 15,000 rs. Na folwarku Wola-Rozostowa, w gminie Brudzew powiecie kolskim, od uderzenia piorunu zostały zabite 4 konie dzierżawcy Linde, zaasekurowane na 240 rs. — Skutkiem zaszłej w dniu 21 lipca burzy z grądem, w powiatach łaskim i brezińskim obalone zostały kilka domów włościańskich i kilka sztuk bydła zabite. W powiecie łaskim we wsi Grabno, przy obaleniu zabudowań zabity został włościanin Stanisław Kowalski, 48 lat wieku mający, a we wsi Przemiłowie włościanka Helena Grabarczyk, 55 lat wieku. W powiecie brezińskim, w czterech wioskach gminy Długie, włościanie ponieśli straty z gradobicia na 675 rs. (Dz. gub. Kal. i Petr)

* (Kurjerek). Przy takiej slichnej jak wczorajsza, pogodzie, trudno byłoby warszawianom, gdyby nawet mieli hipokondryczne usposobienia, oprzeć się pokusie do rozrywek niedzielnych. To też od rana już panował na mieście ruch ogromny. Saski ogród około południa zaczął się a raczej zapatrzył różnobarwnymi strojami, które tam po nabożeństwie przychodzą w ziemskich już tylko celach, popisać się przed oczami znawców, a wszyskie miejsca otworzone w tym dniu do publicznego użytku, jak muzea i wystawy, napelnione były tłumem ciekawych.

— Wiele osób udało się także na most nowy dla przypatrzenia się podniesionej do potęgi wodzie na Wiśle, która już wieczorem w sobotę, doszła do wysokości stóp dziewięciu i ośmiu cali. Główny przypływ nawiedził odnógę czyli tak zwaną łachę, opasującą kępę saską, a około mostu wiodącego z Pragi na Kępę, wysokie góry z żółtawej piany zwracały uwagę spacerujących aż tam, po ochronnym wale. Jednakże woda poczęła wczoraj opadać znacznie, tak dalece że dziś już wznosi się ona na sześć stóp i dziesięć cali tylko.

— Po południu, jak to zwykle w dniu świątecznym i pogodnym bywa, cała waga niedzielnego ruchu przechyliła się ku uprzywilejowanej spacerowej stronie Warszawy—alei ujazdowskiej. Koncert Bilego na tysiące już liczył ciżbę swoich wczorajszych gości, przed którymi bufet Loursa popisywał się z utworami laboratorium tej sławnej firmy.

— Rozumie się że ogród botaniczny, ten zbiornik przepysznych roślin, wieczniewukwiecony i woniejący, oraz park łażeniowski, przynęciły wczoraj tak licznych wielbicieli żywej natury i świeżego powietrza, że literalnie przecisnąć się było trudno.

— W teatrzykach ogródkowych, teraz zwłaszcza, gdy godziny ich trwania w tegorocznym sezonie, już są policzone—gromadzi się cały kontyngens amatorów i amatek nawet, a sławny kadryl zbiorowy, zakończający wczorajsze przedstawienie w Eldorado, wywołał jak zwykle, gromkie okrzyki rozmaitych widzów.

— Podobno sam tylko Alcazar uzyskał pozwolenie na przedłużenie swoich widowisk w ciągu całego miesiąca września. Będzie to dla pani Lukatzi bogate żniwo, jeżeli tylko i kapryśna aura jesienna łaskawą na nią będzie. Być może, że za przykładem Alcazaru pójda i inne tutejsze ogródkowe widowiska.

— Ale i w zarogatkowych stacjach spacerowych nie brakło wczoraj i licznych nawet gości. W samem Prado około tysiąca osób zebrało się wieczorem, a przybyli tam dwaj wprawni już bardzo welocypedyści, snać laureaci szkoły pana Romanowskiego, panowie ...ski i ...cki, przejeżdżając się na żelaznych swoich rumakach dodali, jakby nowy numer do zwykłego programu rozrywek jakie w Prado bywają.

— W kaskadzie także, przy odgłosie muzyki spacerowali goście przybyli z Warszawy a część ich nawet, pociągnęła aż do Bielana, już widać dla samej przejażdżki tylko.

— Pociągi spacerowe uwiozły także znaczny kontyngens warszawian do bliższych i dalszych stacji—najwięcej jednak turystów niedzielnych pociągnęło aż do Skierniewic. Al.

* (Wypadki miejskie). W dniu zaonegdajszym, Franciszek Widenger, mieszkający na Pradze, dostrzegłszy dwóch tonących w rzece Wiśle chłopców: Piotra Ozienkę, 7 i Maksa Przybyłowskiego 6 lat mających, rzucił się w wodę i wyratował pierwszy z nich, wrócił po drugiego, lecz nie zdolawszy go wydobyć, sam tonąć zaczął. W tej chwili, świadek tego wypadku, mieszkaniec Pragi, Karol Czarnecki, pospieszył z pomocą i tak Widengera jak i drugiego chłopca od śmierci uratował. O wypadku tym, formalne śledztwo zarządono dla stosownego podług prawa postąpienia. — W cyrkule Wolskim, wyrobnica Cecylja Mazurkiewicz, pracując przy budowie domu pod N° 928, upadła z wysokości 1-go piętra i skaleczyła sobie grzbiet, lecz nieszkodliwie. Mazurkiewiczowa w mieszkaniu na kuracji

pozostawiona. — W cyrkule Łazienkowskim, w domu pod N° 2914, w mieszkaniu czeladnika stolarskiego, przy gotowaniu kleju w piecu, zapaliły się wióry na podłodze, lecz ogień zaraz przez domowników ugaszony został. — W domu pod N° 2816, z mieszkania starozakonnej Chany Weinberg, skradziono złote, brylantami wysadzone rzeczy, jako to: 5 pierścieni i jedną parę kolczyków, wartości ogólnej rsr. 400. Z wyprowadzonego przez policję dochodzenia, okazało się, że kradzież ta spełniona została jeszcze w dniu 10 b. m. przez wnuka Weinbergowej, który wówczas u niej nocował i przed dostrzeżeniem straty, wydał się na miejsce swego zamieszkania do miasta Odrzywoła. O zatrzymanie winnego i odebranie skradzionych rzeczy, odniesiono się gdzie wypada.

* (Przybycie Najjaśniejszych Państwa do Jalty). Odes. Wiest. podaje z Jalty następujące szczegóły o przybyciu do Krymu Ich Cesarskich Mości: Jacht cesarski *Tygr* przy pomyślnym wiatrze podczas przeprawy z Odesy, mając flagę cesarską na grot-maszczie, zarzucił kotwicę, 2-go sierpnia, o godzinie 10^{1/2} rano, w zatoce jaltynskiej, w pobliżu przystani. Natychmiast spuszczone na wodę statki wiosłowe i podano łódź cesarską, na której Najjaśniejszy Pan z Najdostojniejszą rodziną odpłynął od burtu i o godzinie 10^{1/4} przybył do przystani jaltynskiej. Przy wyjściu na brzeg, w umyślnie przygotowanym i z wielkim gustem przystrojonym pawilonie, na przystani, Ich Cesarskie Moście przyjęci byli i powitani przez wyższych dygnitarzy, damy znakomitsze, miejscowe władze gubernjalne, marszałków szlachty, instytucje pokojowe, przedstawicieli ziemstwa gubernjalnego i powiatowego, oraz inne osoby wojskowe i cywilne, umyślnie zebrane w tym celu w Jaltcie. Tu także przedstawiciele ziemstwa mieli szczęście ofiarować od ziemstwa gubernji tauryckiej Ich Cesarskim Mościom chleb i sól, na dwóch wspaniałych pozłacanych tacach, roboty znanego nadwornego fabrykanta Szakowa, które łaskawie przyjęto. Przyjawszy wartę honorową z 52-go wileńskiego pułku piechoty i przeszedłszy około jej szeregów, oraz z kozaków linowych i własnego Jego Cesarskiej Mości konwoju, Najjaśniejszy Pan z Najjaśniejszą Panią i Najdostojniejszymi Dziećmi: Jej Cesarską Wysokością Wielką Księżniczką Marią Aleksandrowną i Ich Cesarskimi Wysokościami Wielkimi Książętami Sergiuszem i Pawłem Aleksandrowiczami oraz Wielkim Księciem Mikołajem Mikołajewiczem Młodszym, raczyli wsiąść do powozów, i wśród głośniejszych okrzyków „hura” udać się do Liwadji, majątku Jej Cesarskiej Mości. Jalta w ów dzień przedstawiała widok prawdziwie uroczysty, a różnobarwne masy różnoplemiennej ludności, cały dzień krążyły po ulicach i po drodze, prowadzącej od miasta do Liwadji. Przystań, domy zwrócone ku morzu i droga po której przejechała Rodzina Cesarska do Liwadji, były przystrojone bardzo pięknie żywą zielenością, kwiatami i flagami narodowymi. Na pierwszym moście, przy wyjeździe z Jalty, widać było przystrojony kwiatami i zielenością łuk z napisem z kwiatów naturalnych: „Boże, Cesarza chroń.” Także łuk, przystrojony jeszcze ładniej, urządzony był na drugim moście, przy podjeździe na górę, ku Liwadji. Na lewej kolumnie tego łuku widać było wyraz „ziemstwo”, na prawej „sąd jawny”, a na łuku: „wdzięczne ziemstwo.” Ku wieczorowi wiatr ucichł i dla tego iluminacja miasta udała się wspaniale.

* (Rozkaz do wojska dońskiego). W *Donskim Wiestniku* ogłoszony został następujący rozkaz do wojska dońskiego:

Nowoczerkask, 31-go lipca 1869 r.
Z woli Najjaśniejszego Pana, Najdostojniejszego Rodzica Mego, i z popędu własnego serca, przywlekłego oddawna czuć waszą waleczność, przybyłem w wasze grono wraz z Cesarzewicówną, przyjmowany na brzegach cichego Donu wszędzie miłością i powitaniem. Dzień dzisiejszy jest dla mnie podwójnie pamiętnym i radosnym. Szczęśliwy jestem, że przyjmując dziś, w waszem kole, oznaki godności atamańskiej, przyniosłem wam miłościwe słowo Cesarskie, z jakim Najjaśniejszy Pan raczył mnie wysłać do was.

Waleczni dońcy! Godność waszego atamana, którą pyszni się Najdostojniejszy mój Rodzic, piastuję i będę piastował z dumą. Oby przechowała się w przyszłych pokoleniach przekazana przez przodków waleczność wasza! Wraz z wami wszystkimi niecierpliwie oczekuję sposobności usprawiedliwić na nowo czynem wysoką ufność ukochanego Monarchy i nadzieję całej Rosji.

Ataman wszystkich wojsk kozackich
ALEKSANDER.

* (Podróż Następcy Tronu). Odes. Wiest. podaje następne szczegóły o pobycie Następcy Tronu i Cesarzówny w Nowoczerkasku, dopełniające poprzednie doniesienia *ruskiej Agencji telegraficznej*: „Następca Tronu z Cesarzówną i Wielkim Księciem wjechali konno w koło wojskowe rozłożone koło katedry. Kiedy Następca Tronu, prowadząc pod rękę Małżonkę zaczął przechodzić przez koło zmierzając ku cerkwi, trzykrotnie skłoniły się przed Nimi sztandary. Po pokropieniu koła wodą święconą, Jego Cesarska Wysokość wystąpiwszy na środek zwrócił się do władz wojskowych z mową, w której oświadczywszy wojsku zadowolenie Jego Cesarskiej Mości, i wspomniawszy, że z radością i dumą przyjmuje znaki godności atamańskiej, prosił żeby kozacy pokochali i Jego tak samo, jak spoczywającego w Bogu, Jego Brata. Ostatnie słowa mowy były pokryte nagłym, jakby z jednej piersi wydobywającym się okrzykiem „hura!” Widoczne wzruszenie, z jakim Jego Cesarska Wysokość miał mowę, wywołało dla niego wielkie współczucie. Po długich okrzykach radości, koło ruszyło się w całym składzie ku gmachowi władz rządowych, otoczone gęstymi tłumami ludu. Cesarzewicz z buławą w rękę, poprzedzony przez esaulów wojskowych, otoczony buńczukami, a eskortowany przez generałów i oficerów, postępował za regalami, przy dźwiękach narodowego hymnu rosyjskiego. Cesarzówna, która wjechała w koło w amazońce i w kaszkiecie, siadła z frejliną, księżniczką Kurakin do powozu, i postępowała za kołem, łaskawie witając ukłonami otaczające je osoby obojga płci. Na drugi dzień 1-go sierpnia, po różnych urzędowych przyjęciach, o godzinie 3-iej po południu, Najdostojniejsi Goście, otoczeni świętą świtą, konno udali się na plac troicki, gdzie zastawiony był obiad dla zgromadzonych atamów stanicznych wszystkich stanic i stanicznych deputatów po 5 z każdej stanic, oraz dla obecnych kawalerów św. Jerzego. Na około namiotu przeznaczonego dla atamanów stanicznych, ustawione były stoły, przy których siedziało przeszło 500 zasłużonych staniczników. Po tem jak Drodzy Goście, powitani radośnymi okrzykami przedstawicieli całego kraju, weszli do namiotu, a Cesarzewicz wraz z Małżonką wypili pierwszą czarkę za zdrowie Najjaśniejszego Pana, przy hucznej „hura!” i hymnie narodowym, atamani i deputaci siedli przy stołach. Przed toastem za zdrowie Cesarzewicza-Atamana, był odczytany rozkaz Jego Cesarskiej Wysokości do wojska dońskiego, który sprawił żywe, radosne wrażenie na wszystkich. Nie było końca okrzykom po wyrażonych w tym dokumencie łaskawych słowach Cesarzewicza. Zdrowie Cesarzówny-Atamanowej było przyjęte z takim samym ożywieniem. Po tem ujętym Goście zaczęli obchodzić deputatów stanicznych, łaskawie odpowiadając na serdeczne powitania. Zatrzymawszy się koło jednego z sędziwych deputatów, którego piersi, oprócz innych znaków za odznaczenie się, zdobił medal za wzięcie Paryża. Jego Cesarska Wysokość zapytał go, czy pamięta to miasto. — „Jakże, Wasza Cesarska Wysokości, tak pamiętam, że gdyby z Wami, to jeszcze i teraz mógłbym powtórzyć”. Na pytanie Wielkiego Księcia Aleksandra Aleksandrowicza: „Czy zna choć cokolwiek obce języki?” — odpowiedział: „A prosiłbym po tamtejszemu, Wasza Cesarska Wysokości, *flejszu, sznapsa, brotu*”. Następca Tronu-Ataman i Cesarzówna łaskawie uśmiechnęli się na prostotę i serdeczność słów sędziwego deputata”.

* (Podróż Najdostojniejszych Osób). Według doniesień gazet st.-petersburskich, Wielki Książę Konstanty Mikołajewicz, 6 (18) sierpnia wyjechał z Korfu do Wenecji, gdzie stanął 8 (20) t. m., a następnego dnia zamierzał wyruszyć drogą przez Simplon. — Dziennik *Birz. Wiedom.* donosi: „Wielka Księżna Aleksandra Józefówna, opuszczając Lipsk, wręczyła tamiecznemu policmajstrowi Rüderowi, 300 talarów dla rozdania tym z potrzebujących, którzy podczas bytności Wielkiej Księżny, udawali się do Jej wspaniałomyślności”. — Według *Gonca Urzęd.*, 9 sierpnia Jego Wysokość Książę Aleksander Piotrowicz Oldenburgski raczył przybyć do Moskwy koleją żelazną mikołajewską i wyjechać kurską koleją żelazną.

* (Halil-bej). Według *Głosu*, Halil-bej uda się do Liwadji, dla powitania Najjaśniejszego Pana w imieniu sułtana.

* (Najprzewielebniejszy Makary), arcybiskup litewski i wileński, objeżdża teraz swą diecezję. *Wil. Wiest.* pisze z Lidy, że tam prawosławnemu arcybiskupowi, po duchowieństwie prawosławnem, przedstawili się: proboszcz miejscowego kościoła rzymsko-katolickiego, i proboszcz kościoła woronowskiego i żyrmuńskiego, którzy poczy-

tali sobie za obowiązek złożyć uszanowanie znakomitemu teologowi prawosławnemu.

* (Aparat do ratowania tonących). *Birz. Wied.* piszą: Niedawno w Libawie, pod kierunkiem starszego ratmana Kurtze, odbyto próbę sprowadzonego, z Gdańska aparatu do ratowania tonących. Za pomocą tego aparatu i rakiety przerzucają na okręt, któremu niepodobna podać pomocy z brzegu łodziami, cienkie płótno, które może służyć tonącym za most wiszący, na którym, za pomocą liny i kosza, przeciągają tonących do brzegu. Próba udała się zupełnie, jakkolwiek majtkowie nie są jeszcze oswojeni z nowym aparatem; trwała ona 1 1/2 godziny. Aparat wyrobiony jest bardzo starannie i dla przewożenia go potrzeba tylko dwóch koni. Powiadają, że takowy kosztował około 1,000 rs., i że większa część tej sumy zebrana była z dobrowolnych składek. Na brzegu więc Kurlandji zakłada się pierwsza stacja ochronna, która, jak spodziewać się wypada, przyczyniać się będzie do ratowania tonących tak czynnie, jak zagraniczne stacje ochronne.

* (Wypadek na kolei żelaznej). *Sowr. Izw.* donoszą, że na kolei żelaznej kurskiej zdarzył się w tych dniach wypadek z winy jednego z naczelników stacji. Między Sierpuchowem a stacją iwanowską odbywały się roboty, do których potrzeba było piasku. Na stacji iwanowskiej naładowane było piaskiem kilka wagonów i wyprawione na linię, z poleceniem zatrzymywania się w miejscach, gdzie potrzeba było zsypać część tego piasku. Wyprawiwszy ten pociąg, naczelnik stacji wkrótce wyprawił drugi, nieuprzedziwszy że na drodze znajduje się pociąg. Drugi pociąg z szybkością biegu dopędził pierwszy i spostrzegł go wtedy gdy niepodobna było zatrzymać się. Nastąpiło uderzenie, skutkiem którego, jak donosi pomieniona gazeta, sześć wagonów zdruzgotanych zostało i sześciu ludzi utraciło życie.

* (Działo powszechnie znane pod nazwiskiem „Car-puszką“) znajdujące się w Kremlinie, w Moskwie, odlane było w r. 1586. Co do kalibru jest to największe działo w świecie. Średnica wylotu ma 36 cali, czyli stóp 3; długość dział 213 cali, a waga 2,388 pudów. Z przodu, poprzek dział, jest napis wielkimi literami: „Car Teodor Joannowicz“ obok wyrazu „z Bożej łaski Car i Wielki książę Teodor Joannowicz, Pan i samowładca wszech Rosji.“ Z prawej strony w pozdłuż: „Z rozkazu prawosławnego i kochającego Chrystusa, Cara i Wielkiego księcia Teodora Joannowicza“ etc. etc. Z lewej strony w pozdłuż: „To działo odlane zostało w stołecznym mieście Moskwie, roku 7094 (1586 N. P.) w trzecim roku panowania. Roboty majstra Andrzeja Czachowa.“ (*Rus. Inw.*)

KORESPONDENCJA DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Lwów, 24 sierpnia.

W obec powstałych klubów polskich, zawiązuje się i klub polityczny ruski pod nazwą: Rada narodowa ruska.

Przypomina to rok 1848, w którym rusini związani w rady narodowe i kierowani radami narodowymi, podnieśli na swoich barkach hrabiego Agenora Gołuchowskiego... Rząd i dziś ma nadzieję, że zapędzą Smolki zaszachuje rusinami. Jeden z ministrów dał panu Ławrowskiemu do zrozumienia, że byłoby dla rządu rzeczą pożądaną, gdyby rusini połączyli się z rządem stronnictwem polskim.

Od czasu kiedy zaczęto sypanie kopca, mamy ciągle deszcze, rzeki w kilku miejscowościach wezbrały i znaczne zrzuciły szkody. Komunikacja kolejną lwowską czerniowiecką przerwana. Nie zebrane zboże na pniu porasta; — Galicji wschodniej zagraża w skutek klęski elementarnej, znowu głód; kartofle gniją. Lud prosty przypisuje to nieszczęściu sypaniu kopca, narzeka i odgraża się. Dowodzi to, jak dalece niepopularnym jest obchód trzystolecia unji lubelskiej. Wszakże nie tylko lud prosty narzeka; i mieszczaństwo tutejsze a mianowicie majstrowie sarkają na kopiec i p. Smolkę, bo czeladź i chłopcy zaniedbują robotę, aby brać udział w zabawie sypania kopca, która wedle obliczeń dokładnych ma trwać lat dwanaście, jeżeli kopiec ma się wzniesić do wysokości odpowiedniej jego podstawie.

Sprawa naszej marszałkowej obdarza nas ciągle różnego rodzaju zakonnikami i zakonnicami bądź sprowadzanymi z za morza, bądź tu na miejscu z domowych żywołów kreowanymi. Do Snopkowa sprowadziła jakichś Józefinów, których zadaniem wychowywać pobożnych, posłusznych i pracowitych parobczaków, z chłopaków od 7 do 12 lat wieku. Dla zachęty do wytrwania w tym pobożno-agronomicznym nowicjacie, obiecano po pewnym przeciągu czasu, podobno po sześciu latach, dać każdemu kilka morgów pola na własność, nadto 500 gulde-

nów i — żonę; wszakże mimo tej pięknej i czulej perspektywy, ani rusz utrzymać chłopaków w zakładzie; każdy przebywszy jakiś czas i doświadczywszy pobożnej ojców zakonników opieki, zmyka co mu tylko tchu stanie. Dla wychowania narodu w tych i tym podobnych zakładach, a wedle patriotycznych życzeń naszych bogobojnych karmazynów, potrzeba koniecznie, aby rada państwa uchwaliła rezolucję sejmiku galicyjskiego, oddała rządowi Galicji jezuitom w kontuszach, uchyliła zupełnie kontrolę nad nimi ministerstwa przedlitawskiego, a zastosowanie zasadniczych ustaw konstytucyjnych odpowiednio odrębności kraju zostawiła liberalnym rękom większości sejmiku galicyjskiego.

Olbrzymie afisze zapowiadają na jutro przedstawienie pod tytułem „Bem w Siedmiogrodzie.“ Na scenie mają ścierać się armje, kawalerje szarżować, działa grzmieć i zasciełać pobojowiska trupami; dowiadujemy się także z afiszów, o czym w historii głucho, że generał Bem będzie wyrzucał na scenie „armie moskiewską“ z Siedmiogrodu... Dyrektor teatru wywdzięcza się za doznane swojego czasu w Lublinie przyjęcie.

H.

* (*Djabel*). Jedna z gazet miejscowych krakowskich pisze: „N. 4 czasopisma humorystycznego krakowskiego *Djabel*, odznacza się dowcipem, jak również ilustracją jego, lubo im zbywa jeszcze na technicznej poprawności, są wyborne pod względem pomysłu. Główna ilustracja przedstawia papier, który *djabel* rozdziera. Na nim „Braterstwo“ przedstawione jest w osobach polaka i rusina, siedzących tyłem do siebie; „Równouprawienie“ wyobraża bójka z żydami; „Kierownicy opinii“: z jednej strony *Czas* w formie brytana warczy na worku, a *Kraj* w postaci młodego psiaka z mitrą na kubraczku, ujadą na niego; wreszcie *Gazeta Narodowa* jako przepłakana przyskakuje z pięściami do szewczyka, który na nią język wywiesza i krypciem się broni. Szewczykiem tym jest *Dziennik Lwowski*. Ponieważ *Djabel* nikomu nie przebacza, więc to dowód niezawisłości, którą mu po pierwszych numerach zalecono jako warunek dziennika mającego za cel szyderstwo.“

Austria i Ziemie słowiańskie

* (Delegacje i zabiegi zbliżenia się). Na posiedzeniu odbytem 25-go b. m. przez delegację węgierską, nie zaszło nic godnego wzmianki. Naradzano się nad różnicami jakie istnieją między uchwalamy tej delegacji i austriackiej, i przywrócono zgodność przez przystąpienie do ostatnich, z wyjątkiem dwóch punktów. Pierwszy z tych dwóch punktów dotyczy subwencji *Lloydu* co do której delegacja węgierska obstaje przy swem postanowieniu, podług którego z dopłaty wynoszącej 2 miliony, ma być potrącanie na korzyść obu połów państwa 82,000 zł. reń. podatku dochodowego i 80,000 dochodów pocztowych. Delegacja zaś austriacka pragnie, aby *Lloydowi* wypłacano bez potrąceń dwa miliony, i aby powyższe sumy wyłącznie w budżecie austriackim figurowały. Drugim punktem niezgody jest szósty tytuł budżetu marynarki, o wydatkach na budowę okrętów, na co delegacja austriacka wyznaczyła 1 milion, a węgierska 1,6 miliona i pragnie utrzymać tę wyższą sumę. Co do tych dwóch punktów, zatem musi przyjść do głosowania wspólnego, którego rezultat wszakże nie jest wątpliwy, gdyż cały świat wie, że galicjanie w obu kwestjach spornych będą głosowali z Węgrami. — W ogóle od niejakiego czasu zaczyna się rozwijać szczególnie ścisły stosunek między węgry i galicjanami. Kiedy w ostatnią niedzielę w wiedeńskim kościele kapucynów, obchodzone uroczystości św. Stefana, kaznodzieja umyślnie na ten obchód powołał z Granu, rozwoźił się w godnych uwagi wyrażeniach o łączności Węgier z Galicją, a w innych sferach wyrażenia te musiały zwrócić tymbardziej uwagę, że oprócz węgierskiego prezesa ministrów, hrabiego Andrassy, znajdowali się na tem kazaniu inni ministrowie węgierscy, wszyscy członkowie delegacji węgierskiej i większa część delegatów galicyjskich. Słychać nawet, że wskutku okólnika prowincjału prowincji kapucyńskiej austriacko-węgierskiej, o. Strzebińskiego, kazanie pomienione ma być odczytane z kazalnicy wszystkich kościołów kapucyńskich w Galicji, i posłużyć za punkt wyjścia do stosownego wywzajemnienia się duchowieństwa galicyjskiego węgierskiemu. Dzienniki wiedeńskie zachowują się jeszcze dość powściągliwie wobec tych zabiegów galicyjsko-węgierskiego zbliżenia. Zresztą nie zbywa galicjanom i na uprzejmościach ze strony ciślitańskiej. (*Nordd. Allg. Z.*)

* (*Budżet*). Na posiedzeniu delegacji w d. 26-m b. m. minister wojny państwa i jego komi-

sarze mieli nie mało trudu. W delegacji austriackiej środek ciężkości rozpraw leżał w roztrząsaniu wymaganego przez ministerstwo wojny kredytu dodatkowego w sumie 3,790,000 zł. reńsk. Komitet budżetowy projektuje z tej kwoty obecnie udzielić tylko 770,000 zł. reńsk., a decyzję co do reszty, odroczyć aż do przedstawienia bilansu rachunkowego za rok 1869. Jednocześnie, na wniosek komitetu budżetowego delegacji, miała być przyjęta rezolucja, co do przypomnienia ministrowi wojny jego odpowiedzialności za regularne przekraczanie swego budżetu. Kilku mówców lewicy, a mianowicie pp. Rechbauer i Demel ostro powstawali przeciw ogólnemu ministrowi wojny przy rozprawach, a przyjaciele tegoż ministra i on sam mieli nie mało trudności w zbijaniu podejmowanych przez opozycję zarzutów. Baron Kuhn zapewniał, że w redukcji cyfry czynnych wojsk posunął się aż do ostatecznej granicy; jeden bataljon liczy dziś nie więcej jak 280 ludzi pod sztandarem, a dalsze zniżanie tej cyfry naraziłoby groźnie bojową gotowość armji. Gdyby wszakże kredyty dodatkowe nie zostały udzielone, wówczas i ta granica byłaby przekroczona i musiałoby nastąpić formalne rozbrojenie. Jesliby zaś nieszczęście mieć chciało, iż na przyszłą wiosnę potrzeba b. ło armji gotowej do boju, wtedy minister wojny nie byłby w stanie odpowiedzieć temu żądaniu. Większość delegacji nie zdawała się być skłoną doprowadzić ministra wojny do takiej fatalnej alternatywy, zatwierdziła więc w końcu żądany kredyt dodatkowy, ale zarazem i wywspomnioną rezolucję, aby ostrzedz ministra wojny co do przyszłych przekroczeń jego etatu. — I w delegacji węgierskiej kredyty dodatkowe ministra wojny grały tegoż samego dnia ważną rolę, ale i tu w końcu udzielono kredyt dodatkowy na r. 1869, z wyjątkiem 1/2 miliona zł. reń. na emerytury, co do których decyzja ma nastąpić dopiero po przedstawieniu etatu emerytalnego. Najznakomitszym mówcą w rozprawach nad kredytami dodatkowymi był p. Zsedenyi, który ministrowi wojny robił ciężki zarzut, iż przez dwukrotne przekroczenie uchwalonego budżetu wzruszył podstawę, na której jedynie delegacje, odpowiadając duchowi prawa, skutecznie działać mogą. Komisarz rządowy, generał A. Benedek usprawiedliwiał przekroczenie etatu w r. 1868 tem, iż takowy był już oznaczony, kiedy baron Kuhn objął ministerstwo wojny. Spodziewa się on, że na przyszłość potrzeba przekraczania budżetu nie zajdzie więcej, i że ministerstwo wojny potrafi z środkami przez delegację wyznaczonemi, utrzymać gotowość bojową armji. Na wniosek p. Zsedenyi, to oświadczenie komisarza rządowego dosłownie zaciągnięto do protokołu. W dalszym ciągu posiedzenia, delegacja węgierska zajmowała się zwykłym budżetem wojskowym na r. 1870. Delegowany Bano miał w tym przedmiocie długą, godną uwagi mowę, w której między innemi dowodził, że nie w sile wojska, ale w zadowoleniu ludów spoczywa siła i bezpieczeństwo monarchji. Od Prus i Niemiec Austria niezawodnie nie ma się czego obawiać; i jest rzeczą zupełnie nieusprawiedliwioną własne ogromne wydatki wojskowe chcieć usprawiedliwiać ciągle powoływaniem się na mniemaną groźną postawę Prus. W końcu p. Bano interpelował ministra wojny, czy nareszcie organizacja armji jest już zakończoną, lub kiedy to właściwie nastąpi. Nie reprezentant ministra wojny ale spraw zagranicznych, Orczy, podjął się odpowiedzieć poprzedniemu mówcy, o. odpowiedź wszakże ograniczała się na słyszanych już oświadczeniach, że monarchja nie może się rozbroić, i że pokojowe usiłowania rządu zyskują tym większą wagę, im energiczniej są popierane przez mocną siłę zbrojną. W następujących dalej specjalnych rozprawach, przyjęto większą część roztrząsanych tegoż dnia pozycji, równie jak i podwyższenie żołdu, odpowiednio do uchwał w tej mierze delegacji austriackiej. (*Nordd. A. Z.*)

* (*Okólnik*). Telegraf doniósł, że austriacki minister spraw wewnętrznych wystosował do wszystkich gubernatorów prowincji okólnik w przedmiocie świąt religijnych. Pomimo to, że okólnik ten jest nacechowany charakterem pojednawczym i umiarkowanym, uznają, że jest on niewłaściwym w obecnych stosunkach pomiędzy Austrią i dworem rzymskim. (*La Fr.*)

* (*Przyjazd cesarza do Węgier*). Z Pesztu donoszą, że cesarz przybył tam 24-go b. m. wieczór w pożądanym zdrowiu. Terazniejszy pobyt cesarza w stolicy Węgier potrwa tylko dni kilka, lecz za to w końcu września cesarz w towarzystwie cesarzowej ma przybyć na dłuższy czas do Węgier, a jak słychać, w owej porze także zamierzone są odwiedzić cesarskie na pograniczu wojskowym. (*Nordd. A. Z.*)

* (Zebranie w Sybiczu). W pobliżu szlaskiego miasta Cieszyna, we wsi Sybiczu, odbyło się w tych dniach zebranie przywódców stronnictw galicyjskich i szlaskich, dla naradzenia się nad wzmożeniem propagandy polskiej w tem małym księstwie. Z Galicji obecni byli na tem zgromadzeniu znakomite osobistości, między innymi książę Czartoryski i Dr Ziemiałkowski, zdaje się więc, że nie było ono bez znaczenia, chociaż dzienniki ciślitańskie nie zwracają nań uwagi. (Nordd. Allg. Z.)

* (Sprawy Galicji). Lwowskie Słowo pisze: „Donoszą nam ze Złoczowa: W naszych stronach zdarzył się w tych dniach godny uwagi wypadek. Księdzu polskiemu w Narajewie ukradziono niedawno około 2,000 zł. reń. w monecie. Podejrzewano o tę kradzież służącą, jednakże okazało się, że pieniądze ukradł syn gospodyni księżej. Szkoda została zwrócona, ale paniczka, syna gospodyni, wzięto pod sąd i wsadzono do kozy. Ksiądz jednakże widząc swego panicza w biedzie, a doznając za to wiele kłopotów od gospodyni, narobił wrzawę, domagając się usilnie, żeby tego „syna gospodyni” nie karano więzieniem. Pomimo tego, syna nie wypuszczono z kozy, a ksiądz proboszcz tak się zgryzł, że w dwa tygodnie po przyaresztowaniu syna powiesił się. Fakt ten niewątpliwie podejmą wkrótce gazety wiedeńskie, w celu aby go użyć na pobudkę do zniesienia celibatu.

Prusy i Niemcy.

* (Powrót p. Bismarcka). P. Bismarck, który używał odpoczynku w Warzin, opuścił tę rezydencję i powraca do Berlina, gdzie ma zabawić kilka dni. Donoszą równocześnie o powrocie króla Wilhelma do stolicy. Telegram donoszący tę podwójną wiadomość powiada, że kanclerz związku północno-niemieckiego ma się porozumieć z królem co do wyboru następcy, po p. Goltz na ambasadę w Paryżu. Być może, że to jest rzeczywisty powód odrzucenia na chwilę p. Bismarcka od jego wypoczynku; ale objaśnienie to jest zbyt naturalnem i łatwem aby mogło zadowolnić nowinarzy. Spodziewać się jednak można licznych komentarzy o tym nieprzewidzianym powrocie p. Bismarcka. Niejeden z pesymistów będzie upatrywał w tem oznakę pewnych zakłóceń politycznych. Przy tej okoliczności należy zwrócić uwagę na to, że stosunki gabinetu berlińskiego z niektórymi większymi i mniejszymi sąsiadami są dość naprężone. (La Fr.)

Francja.

* (Niezadowolenie liberalnych). Jak liberalizm jest skłonny do przesadzania w swych wymaganiach, okazuje to postępowanie niektórych jego organów we Francji. Zaledwie iż liberalne stronnictwo w ogóle objawiło swe zadowolenie z poczynionych ustępstw, gdy już dzienniki pojedyncze, jak Figaro, zaczynają uważać owe ustępstwa za nic nieznaczące i niedostateczne. Wspomniony dziennik znajduje, że naród przez poczynione ustępstwa nie zyskał nic więcej jak tylko: 1) złe wyjaśnienie odpowiedzialności ministrów; 2) kilka przywilejów dla senatu i ciała prawodawczego; 3) prawo dla senatu stawiać zapory rewolucji inteligentnej i wywoływać gwałtowną rewolucję. 4) złożenie z urzędu Rouher'a; 5) amnestję. (Nordd. A. Z.)

* (Sąd o sprawozdaniu p. Devienne). Sprawozdanie p. Devienne o uchwale senatu zajmuje w obecnej chwili głównie dzienniki francuskie. Większa ich część jednoznacznie uznaje jasność jego redakcji, dziwić się tylko należy, iż France występuje zacięciem przeciw sprawozdaniu. Dziennik ów zarzuca mu, że pisane jest raczej w duchu dawnej ery, kiedy zadaniem jego byłoby uznawać duch liberalny wiejący w udzielonych reformach i zalecić takowy senatowi. Artykuł 2-gi dotyczący odpowiedzialności ministerjalnej, zamiast być jasno wyłuszczonej, otoczony został nowymi ciemnościami. Jest to płynąć przeciw prądowi, jeśli się, tak jak to ma miejsce w sprawozdaniu, odrzuca wszelką zmianę roli senatu, wszelką asymilację między nim a ciałem prawodawczem, oraz wszelką zmianę w składzie senatu. Sprawozdawca przejęty jest obawą, jak to sam aż do zbytku przyznaje, obawą „aby nie naruszyć żywiołów stałości, na których spoczywa cesarstwo; obawa ta skłania go do odrzucenia wszelkich idei, któreby terazniejszą ustawę senatu zmienić mogły; z tej samej obawy występuje z roszczeniem dla senatu przywileju, iżby przez uchwałę senatu regulowane były wzajemne stosunki wielkich władz państwa. Z tą samą niechęcią przeciw nowościom oświadcza on za niezbędnem utrzymanie terazniejszego systemu mianowania merów. Jednym słowem, sprawozdanie jest pisane w tonie rezygnacji zamiast zaufania w nowy stan rzeczy, którego publiczność mogła się spodziewać. (Nordd. A. Z.)

* (Zaprzeczenie). Depesza nadeszła do dzienników francuskich z Florencji i zaprzecza podanej niedawno przez telegraf wiadomości, jakoby kilku ministrów włoskich miało się udać do Korsyki na powitanie cesarzowej. (Nordd. A. Z.)

Turecja i ziemie słowiańskie.

* (Odpowiedź wice-króla egipskiego). Jak pisał do dziennika Monde, spodziewana była w Konstantynopolu d. 21 sierpnia. Dla lepszego zaprzeczenia zdaniu wynurzonemu w liście wielkiego wezyra o pożyczkach, jakie rząd egipski zaciąga na kupno nowej broni i statków pancernych, mówią, że wice-król ma zamiar przywieźć z sobą znaczny zapas karabinów Chassepot; że przeznacza statki zamówione we Francji dla floty otomańskiej, zapewniając sułtana, że wszystkie te obciążenia porobił w podarunku dla sułtana, jako nowy i bardzo czuły dowód niezłomnej jego wierności i poświęcenia. To udawanie nie omami nikogo w Konstantynopolu. Ale czy odrzuca te podarunki wice-króla? Korespondent nic o tem nie mówi; w każdym razie powątpiewać można o tem. Spory pomiędzy Turcją i Egiptem kończyły się zwykle w ten sposób: przynoszą one w najgorszym razie dość znaczny dochód wysokiej Porcie, i łatwo zatem zrozumieć, że często wywołują spory pod najniegodziwszymi pozorami. — Wice-król Egiptu w końcu swojej odpowiedzi do sułtana, jak donosi Ajeneja Hazas Bullier, powiada, że spodziewa się, iż szczere objaśnienie zatrze wszelkie nieprzychylnie wrażenie sprawione niesprawiedliwymi oskarżeniami. Zaręcza on o swojej wierności i niezłomnem poświęceniu. W końcu dodaje także, że uda się natychmiast dla złożenia swojego hołdu u stóp tronu, jak skoro tylko pozwoli mu interes. (Nordd.)

* (Sprawa kandjocka). Listy z Kanei z d. 11 sierpnia donoszą, że trudności wynikłe pomiędzy generał-gubernatorem w Kandji i p. Frangouli, konsulem króla helenów, zostały już zupełnie załatwione. Rząd otomański wypuścił na wolność Petropulakiego i dowódców, którzy podtrzymywali walkę do ostatniej chwili. Powrócili oni do swoich rodzin i oddano im napowrót ich majątki. Rozpoczęte zostały roboty w celu utworzenia arsenału morskowego w Suda, wybranym porcie naturalnym, posiadającym najlepszą przystań. Kierownictwo temi robotami ma być powierzzone inżynierowi francuzkiemu. (La Patr.)

Grecja.

* (Wyrok o statku Enosis). Pamiętna jest rola, jaką statek Enosis odegrał w sprawie kandjockiej. Z depeszy z Syra nadeszłej dowiadujemy się, iż komisja mieszana, mająca zawyrokujeć o losie tego statku objawiła teraz swe zdanie. Stwierdziła ona, że Enosis, podważając żywność powstaniu kandjockiemu, popełnił czyn przeciwny prawu narodów; zważywszy jednak, że eskadra turecka przez kilka miesięcy nie przedsiębrała nic aby mu w tem przeszkodzić, i że w skutku aktu dyplomatycznego zawartego między obu stronami, Porta otrzymała wszelkie uprawnione zadośćuczynienie, komisja postanowiła iż Enosis będzie zwrócony rządowi greckiemu, dla oddania go właścicielom. Turcja przyjęła tę decyzję, gdyż pragnęła tylko stwierdzenia urzędowego faktów, a nie zabrania statku na swą korzyść. (La Patr.)

* (Zmiana w gabinecie). W Atenach spodziewają się powrotu króla z Korfu. Monarcha wyda przedewszystkiem decyzję co do zmiany w swym gabinecie, oddawna się gotującej. Chodzi tu, o zastąpienie dotychczasowego ministra sprawiedliwości p. Petzali. Zastępcą jego będzie jeden z deputowanych stronnictwa Deligeorgis lub może ten ostatni. Terazniejszy gabinet przez zbliżenie się do tego stronnictwa, spodziewa się wzmocnić obecne swe położenie. (Nordd. Allg. Z.)

Hiszpanja.

* (Kandydatura Serrana). Przyjazd hiszpańskiego prezesa ministrów, Prima, do Paryża, w dniu 27-m b. m., wywołuje rozmaite przypuszczenia co do celu tych odwiedzin. Główną rolę gra tu domysł, iż pan prezes ministrów chce zbadać w stolicy francuskiej grunt na wypadek wyniesienia terazniejszego reagenta Serrano na tron hiszpański. Jak to już donoszono drogą telegraficzną z Madrytu, kandydatura księcia de la Torre jest teraz z rozmaitych stron gorliwie popierana. Gaulois zapewnia dziś właśnie, na zasadzie depesz jakie z Madrytu otrzymał, że głosy wszystkich stronnictw monarchicznych, unjonistów, progresistów i demokratów dane będą rejentowi, jeśli tylko zechce wystąpić z swą kandydaturą, i że nawet stronnictwu republikańskiemu podoba się ten władca. (Nordd. Allg. Z.)

Anglja.

* (Reforma prawodawstwa agraryjnego). Zwycięstwo, jakie zyskało stronnictwo liberalne w Anglii przez przyjęcie bilu kościoła irlandzkiego, nie pozwala mu zasnąć na laurach. Z godną uznania wytrwałością agituje ono obecnie nad przeprowadzeniem swych zasad na polu prawodawstwa agraryjnego, którego reforma, najprzód w Irlandji, prawdopodobnie będzie jednym z głównych zadań przyszłych posiedzeń parlamentarnych. Obecna agitacja przez to nabiera więcej doniosłości, iż w swój zakres obejmuje, nie tak jak to miało miejsce w sprawie kościelnej, nie samą Irlandję, ale w ogóle trzy połączone królestwa. Wspominaliśmy już o stowarzyszeniu, które się w tym celu utworzyło pod przewodnictwem p. Stuarta Mill. Dzienniki ogłaszają teraz program owego stowarzyszenia, który dowodzi jak obszerne cele sobie ono wytknęło. Po dług tego, stowarzyszenie ma nosić miano stowarzyszenia dla reformy własności wiejskiej, a ponieważ jest przekonanie o niesprawiedliwości i niepolitycznym charakterze prawa o posiadłości, przeto wszelkie swe usiłowania skieruje do tego, aby urzeczywistnić zasady następujące: 1) popieranie swobodnego alienowania własności ziemskiej w ogóle; 2) ulegalizowanie bilu p. Bek-King, który żąda, aby trzymano się prawa powszechnego w rozdziale spadku we wszystkich tych wypadkach, w których nie ma żadnego testamentu; 3) możebne ograniczenie prawa co do uznawania własności wiejskiej za fideikomisową; 4) otrzymanie prawa publicznego względem wspólności gruntów, a nadewszystko względem tej posiadłości gruntowej, która tylko na mocy aktu parlamentu może być uznana za fideikomis, oraz opozycja przeciw nadużyciu wcielania tych gruntów do gruntów sąsiednich; 5) stowarzyszenie ma zaproponować i poprzeć środki, które nie naruszając prawa prywatnego, zapewnią robotnikom wiejskim udział w dochodzie z posiadłości gruntowej. Z tego się okazuje, że zadanie stowarzyszenia ma na celu ni mniej ni więcej jak zupełny przewrót stosunków posiadłości rolnej w Anglii Czy ta droga jest właściwą do tak nagląco potrzebnej reformy prawodawstwa agraryjnego w Irlandji, bardzo wątpić można. (Nordd. A. Z.)

Ameryka.

* (Misja Burlinghame'a). Powodzenie misji, jaką p. Burlinghame przedsięwziął niedawno z polecenia rządu chińskiego do unji amerykańskiej i państw zachodnio-europejskich, okazuje się w końcu jako iluzyjne. Rząd pekiński wzbrania się stanowczo ratyfikować traktat zawarty przez p. Burlinghame ze Stanami Zjednoczonymi. Z drugiej strony znowu przez Stany te podnoszone są reklamacje przeciw owej misji. Poseł amerykański w Szanghaji, przy okoliczności publicznego przemówienia, dowodził dla wykazania roszczeń rządu chińskiego w związanych układach dyplomatycznych, że tekst chiński pisma wierzytelnego Burlinghame'a różnił się od przekładu, gdyż w pierwszym mianowany on był posłem przy „narodzie hołdowniczym”. (Nordd. A. Z.)

* (Aresztowania w Meksyku). Ze stolicy Meksyku donoszą, iż pewna liczba znakomitszych obywateli i zamieszkałych tam Europejczyków została aresztowana w skutku podejrzenia o udział w spisku na zamordowanie prezydenta Juareza i zrabowanie miasta. Aresztowani wezwali interwencji posła unji Nelsona; lecz bezskutecznie. Powstancy w Tamaulipas zostali pobici przez wojska rządowe. (Nordd. Allg. Z.)

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

Warszawa,

dnia 18 (30) Sierpnia.

* (Nowe dzieła). Nakładem księgarni Aleksandra Szeifsteina opuściła prasę Książeczka do nabożeństwa ku czci i chwale Boga, poświęcona dla pobożnych przez B. Z., wydanie drugie powiększone i pomnożone. (Cena kop. 10). — Nakładem G. Hermanstadta wyszła Najnowsza metoda nauczania się praktycznym sposobem pierwszych zasad języka polskiego, ruskiego, francuskiego i niemieckiego, zawierająca na 228 stronach w 16-ce prócz wokabul i wszystkich najużywanych frazesów, naukę wymawiania i gramatykę czterech powyższych języków. (Cena kop. 52 1/2).

* (Tydzień targowy). Średnie ceny głównych artykułów żywności na targach warszawskich w tygodniu upłynionym były następujące: Co do pieczywa, stosownie do deklaracji przez piekarzy magistratowi złożonych: chle-

ba razowego funt kop. 2 1/2, pyłowego kop. 3 1/2, stołowego kop. 5, bułka za kop. 1 ważyła: ordynaryjna od złotych 13 do złotych 16, poznańska od złotych 11 do złotych 13, montowa od złotych 10 do złotych 12. *Co do mięsa*, wedle deklaracji rzeźników magistratowi złożonych: wołowe w częściach zadnich funt kop. 11, w częściach przednich kop. 9 1/2, połudwicy kop. 18, cielęciny w ćwiartkach zadnich kop. 12, w ćwiartkach przednich kop. 11, baraniny w ćwiartkach zadnich kop. 9, w częściach przednich kop. 8, wieprzowiny ze skórą kop. 13, bez skóry kop. 12, łoju funt kop. 12, sadła kop. 20, słoniny solonej kop. 22, słoniny świeżej kop. 20. *Co do nabiału*: masła świeżego funt kop. 22 1/2, solonego kop. 20, śmietany kwarta kop. 22 1/2, ser krowi kop. 15, ser owczy kop. 20, twaróg kop. 8, jaj kopa kop. 75. *Co do drobiu*: kurczę kop. 20, kaczka kop. 37 1/2, gęś kop. 75, pularda kop. 40, kapłon kop. 60, prosię kop. 90. *Co do ogrodnictwa*: salaty główka kop. 1, marchwi pęczek kop. 2 1/2, buraków pęczek kop. 3, rzepy pęczek kop. 2, kalarepy mendel kop. 5, porów mendel kop. 2 1/2, selerów mendel kop. 9, chrzanu wiązka kop. 12, pietruszki pęczek kop. 7, cebuli pęczek kop. 3, szabelbonu koszycek kop. 10, kapusty włoskiej główka kop. 3, zwyczajnej kop. 3, strączków garniec kop. 12, bóbry kwarta kop. 3, kartofli garniec kop. 3, ogórków kopa kop. 13, kalafior kop. 8. *Co do legumin*: maki najpiękniejszej funt kop. 7 1/2, średniej kop. 5 1/2, ordynarnej kop. 4, kaszy krakowskiej kwarta kop. 11, perłowej kop. 10, jaglanej kop. 7 1/2, gryczanej kop. 6, jęczmiennej kop. 5, pszennej kop. 13, grochu szablatego kwarta kop. 7, okragłego kop. 4 1/2, grzybów suszonych funt kop. 30. *Co do ryb żywych*: szczupaka funt kop. 35, lina i karpia kop. 27, węgorza kop. 20, karasia kop. 50. *Co do ryb śniętych*: szczupaka funt kop. 27, lina i karpia kop. 22 1/2, jesiotra funt kop. 20. Raków kopa od kop. 75 do rs. 1 kop. 80.

Kalendarz.

We wtorek 19 (31) sierpnia, — św. Rajmunda wyzn. i Rufiny panny. — Słońce wsch. o godz. 5 min. 10; zach. o godz. 6 min. 50.

We środę 20 sierpnia (1 września), — św. Idziego opata. — Słońce wsch. o godz. 5 min. 11; zach. o godz. 6 min. 47.

Stan pogody.

Dzisiaj z rana + 12.92 R.	o g 6 z rana.	o g 4 p. poł.
Wczoraj.		
Barometr w milimetrach	754.3	749.8
Termometr Reaumur	+10.92	+19.04
Stan nieba	pogodny	na p. pogodny

Największe ciepło + 19.96 R. Najmniejsze ciepło + 9.93 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 6 cali 10.

Widowiska.

REPERTUAR TEATRÓW WARSZAWSKICH. — We środę, — w teatrze wielkim: komedje **Było to pod Wagram i Majster i czeladnik** — (po cenach teatru rozmaitości); — we czwartek, — w teatrze wielkim: opera **Małżeństwo przy latarniach**; **Załoga okrętowa** (1-szy raz); **Uroczystość róż**; w piątek, — w teatrze wielkim: komedja **Helena de la Seigliere** — (po cenach teatru rozmaitości); w sobotę, — w teatrze wielkim: tragedia **Zbójcy**; w niedzielę, — w teatrze wielkim: **Załoga okrętowa**; balet **Modniarki**; — w teatrze rozmaitości: komedje **Zony, które za nos wodzą mężów i Pafnucy i Narcyz**.

WIELKI TEATR. — Dzisiaj, w poniedziałek, komedja w 1 akcie, **Trzewiki balowe**. — Osoby: Zuzanna de Marciilly — pani **Rakiewicz**; Małgorzata de Chatenay — pani **Bałalowiec**; — komedja w 2-ach aktach, wierszem napisana, **Zony, które za nos wodzą mężów**. — Osoby: Doktor Fouchère — p. **Ostrowski**; Paulina, jego żona — panna **Figarska**; Zofia, ich córka — panna **Gilska**; Pan Liski — p. **Chomiński**; Pani Liska — pani **Mazurowska**; Tomasz, ich syn — p. **Kwieciński**; Pan Piotr — p. **Sawicki**; Marysia, służąca doktora — panna **Seredynska**; Lokaj w libej strzeleckiej — p. **Lesiewicz**; Jan — p. **Sejde**; Mikolaj — p. **Dobrowolski**; Dorota — *** — (Po cenach teatru rozmaitości). — Jutro, we wtorek, opera **Orfeusz w Piekło**. Wczoraj, w niedzielę, dawano operę **Małżeństwo przy latarniach**; **Tańce Perskie**; scenę z opery **Don Bućfalo** i balet **Na kwaterze**, było osób 207. — Onegdaj, w sobotę, dawano dramat **Montjoye**, było osób 358.

DOLINA SZWAJCARSKA. — Dzisiaj i codziennie, **Koncert** B. Bilsego, dyrektora królewsko-pruskiej orkiestry, złożonej z 60-ciu doborowych artystów. — We środy i soboty, **Koncerta symfoniczne**. — Jutro, we wtorek: — I. Odgłosy Ossiana, uwertura koncertowa, Gadego; „Die Provinzialen”, wale Straussa; Adagio z G-mol kwartetu, Mozarta; Potpourri z op. „Ernani”, Verdięgo. — II. Uwertura z op. „Die Felsenmühle”, Rossinięgo; Hofballtänze-wale, Straussa; Arja z op. „Romeo i Julia”, Bellinięgo; Potpourri z op. „Bal maskowy”, Verdięgo. — III. Wielki polonez, Emanuela Kani; „Cisza morska i szczęśliwa podróż”, uwertura Mendelsohna-Bartholdy; „Lob der Frauen”, polka-ma-

zurka, Straussa; „Nad morzem”, pieśń Fr. Schuberta. — Początek o godzinie 6-ej. — Cena wejścia kop. 20. — Wczoraj, było osób 3200. — Onegdaj, było osób 560.

GABINET ZOOLOGICZNY (w pałacu Kazimierowski). — **Otwarty w Niedziele i Czwartki**.

MUZEUM SZTUK PIĘKNYCH (w pałacu Kazimierowski), w pawilonie na lewo, we **Czwartki i Niedziele** bezpłatnie, od godz. 10-ej rano do 2-ej po południu.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — **Codziennie**, od godziny 10 rano do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedzielę zaś i święta kop. 5.

ELDORADO (przy ulicy Długiej). — **Dzisiaj i codziennie**, przedstawienia **Towarzystwa komicznych śpiewaków paryzkich**. — Początek orkiestry o godzinie 7-ej, a przedstawienia o godzinie 8-ej. — Wczoraj, było osób 376. — Onegdaj, było osób 211.

ALKAZAR (ulica Królewska). — **Jutro i codziennie**, przedstawienie **trupy niemieckich artystów**, pod dyrekcją pani Leopoldyny v. Lukatzy. — Początek o godzinie 7 1/2. — Wczoraj, było osób 721. — Onegdaj, było osób 805.

TIVOLI. — **Dzisiaj i codziennie** przedstawienia **humorystyczno-wokalne** w języku polskim i **tańce** przy doborowej orkiestrze, pod dyrekcją p. Russanowskiego. — Zaczyna się o godzinie 8-ej wieczorem. — Wczoraj, było osób 647. — Onegdaj, było osób 921.

KASSINO (przy ulicy Ś-to Krzyżkiej). — **Dzisiaj i codziennie**, przedstawienia **humorystyczne** w języku polskim złożone ze śpiewów i tańców, pod dyrekcją H. Modzelewskiego. — Początek o godzinie 8-ej. — Wczoraj, było osób 357. — Onegdaj, było osób 311.

ELYSIUM (dawniej pod Lipką, ulica Przejazd N. 5). — **Dzisiaj i codziennie**, **Przedstawienie północno-niemieckich śpiewaków i dramatycznych artystów**. — Początek o godzinie 7 1/2 wieczorem.

DOLINKA PRAGSKA. — **Dzisiaj i codziennie**, przedstawienia złożone z tańców, śpiewów i sztuczek **humorystycznych**, pod dyrekcją p. Bukowskiego. — Początek o godzinie 7 1/2.

WENECJA PRAGSKA. — **Dzisiaj i codziennie**, przedstawienia złożone z tańców, śpiewów i sztuczek **humorystycznych** pod dyrekcją p. Piwka. — Początek o godzinie 7 1/2.

WYSTAWA STEREOSKOPÓW z podarkami, czyli loterja bez przegranej allegri, — **codziennie**, w restauracji Bremera w domu przechodnim Rezlera przy ulicy Senatorskiej.

W SALI RESURSY OBYWATELSKIEJ. — **Dzisiaj i codziennie**, **Wystawa widoku zamku Freienschloss i miasta Freimarkt w Styrii z drzewa korkowego**. — Wystawa otwarta od godziny 10 z rana do 7 wieczorem i tylko krótki czas trwać będzie. — Cena wejścia od osoby kop. 15; dzieci i niższe stopnie wojskowe placą kop. 10.

W PRADO za rogatkami Wolskimi, zakład gastronomiczno-spacerowy, **codziennie** jest otwarty. — W sobotę, w niedzielę i każde święto grywa **orkiestra** w pełnym komplecie, wspaniale fajerwerki i ognie bengalskie. — Początek o godzinie 5-ej po południu. — Wejście w dni świąteczne od osoby kop. 15. — Dzieci do lat 10-u bezpłatnie; starsze kop. 5.

* Przyjechali do Warszawy: generał-lejtnant książę **Golicyn**, i rzeczywisty radca stanu **Baranowski**, z zagranicy; generał-major **Menzenkamp**, z Petersburga; — wyjechał: kamerjunkier **Laptiew**, do Wilna.

* **Listy niewłaściwie do skrzynek pocztowych włożone**, w dniu 17 (29) b. m., a mianowicie pod adresem: z używanymi markami: Englar w Bendzinie, Przechaski w Galewie, Grotowski w Sowimdole, Włodek w Spitalku, Koltowski w Chrustach, Jaskulski w Słupcy, Dreszer w Koninie, Szafer w Kazimierzu, Szychcińska w Porytem, Zuchmantowicz w Międzyrzeczu, Marjanna w Krasnymstawie, Plehanow bez oznaczenia miejsca, — **listy, które winny być wysłane jako rekomendowane**: Naczelnik Powiatu w Wieluniu, Burmistrz w Gniewoszewie, Naczelnik Wojenny w Bilgoraju, — Bentkowska bez oznaczenia miejsca posłania, — listów miejskich sztuk 5, wyjętych ze skrzynek pocztowych, jako na koszt, doręczone nie będą, — oraz 12 sztuk listów na koszt dla wyekspedjowania wewnątrz kraju, jako z nienaklejonymi markami, wyprawione nie będą, i znajdują się w kancelarii pocztamtu do odebrania.

* W dniach 16 i 17 (28 i 29) bież. mies. i roku, **chorych** w 8-iu cywilnych szpitalach: przybyło 29, wyzdrowiało 37, umarło 4, pozostało 1502 (mężczyzn 726, kobiet 776), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 165, kobiet 179.

* Dnia 17 (29) b. mies. i roku, **urodziło się**: **chrześcijan**: płci męskiej 13, płci żeńskiej 12; **starozakonnych**: płci męskiej 7, płci żeńskiej 5, razem 37; — **zawarło śluby małżeńskie**: par: **chrześcijan** 10; **starozakonnych** 3; — **umarło**: **chrześcijan**: płci męskiej 12, płci żeńskiej 9; **starozakonnych**: płci męskiej 6, płci żeńskiej 5, razem 32.

KURS GIELDY WARSZAWSKIEJ.

dnia 18 (30) Sierpnia 1869 r.

MONETY.	Żądano		Płacono	
	Rs.	K.	Rs.	K.
Pół-Imperjały Rosyjskie	—	—	—	—
Dukaty Holenderskie nowe ważne	—	—	—	—
Frydrychsory Pruskie	—	—	—	—
Pruski kurant za 100 tal.	—	—	—	—
PAPIERY				
(bez wartości kuponów)				
Oblig. Skarbu za rs. 100	—	—	—	—
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100	—	—	—	—
Obligacje cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę	—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. I. A. po złp. 300 za sztukę	—	—	—	—
Lit. B. po złp. 200 za sztukę z kuponem	—	—	—	—
„ „ „ bez kuponu	—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1-ej za rs. 100	93	34	93	1
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100 *)	93	34	93	1
Oblig. Towarzystwa Kredyt. Ziemięskiego. Listy likwidacyjne za rs. 100 *)	100	33	100	17
Dowody Kom. Centr. Likw. za rs. 100	78	—	77	60
5 pożyczka rosyj. Stiglitz z r. 1854 za rs. 100	—	—	—	—
6 pożyczka rosyj. Stiglitz z r. 1855 za rs. 100	—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100	90	50	—	—
Metaliki Lutowe za rs. 100	102	—	101	67
„ Sierpniowe za rs. 100	—	—	100	17
Rosyjska pożycz. prem. z 1864 rs. 100	174	—	—	—
„ „ z 1866 rs. 100	174	—	—	—
5% Listy Zastaw. Rosji	103	—	102	67
Akceje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125	—	—	—	—
Obligacje Główn. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2,000 za rs. 100	—	—	—	—
Akceje Drogi Żel. War.-Wied. za sztukę	75	—	74	—
Obligacje Drogi Żel. War.-Wied. po fr. 500 za sztukę	—	—	—	—
Akceje Drogi Żel. War.-Bydgoskiej za rs. 100	74	—	—	—
Akceje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100	—	—	—	—
Akceje Drogi Żel. War.-Terespolskiej za rs. 100	—	—	—	—
Obligacje Kolei Żel. War.-Terespolskiej	—	—	—	—
Akceje Drogi Żel. fab. Łódzkiej rs. 100	—	—	—	—
WEXLE.				
Berlin . . . . . 100 Tal.	2 m.	116	77 1/2	116 70
„ „ „ „	k. t.	116	70	116 55
Wrocław	2 m.	—	—	—
Gdańsk	2 m.	116	70	116 55
Hamburg . . . . . 300 B. Mk.	2 m.	—	—	—
„ „ „ „	3 m.	8	3	—
„ „ „ „ . . . . . 1 Ft. St.	2 m.	96	—	95
„ „ „ „ . . . . . 300 Frank.	2 m.	97	65	—
„ „ „ „ . . . . . 150 Zł. W. A.	1 m.	—	—	—
„ „ „ „ . . . . . 100 Rsr.	k. t.	—	—	100
„ „ „ „	1 m.	—	—	—
„ „ „ „	k. t.	—	—	—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych rs. — k. 74 1/2.

* „ „ „ „ od Listów Likwidacyjn. rs. — k. 98 1/2.

KURSA TELEGRAFICZNE

Ajentyury Rudolfa Okręt

z Berlina, d. 16 (28) Sierpnia 1869 r.

Z BERLINA.	żądają	placą
Bilety Banku Rosyjskiego	—	76 3/4
Weksle na Warszawę	—	76 3/4
„ Petersburg 3 tygodn.	—	85
„ „ 3 miesięczny	—	84 1/2
„ Londyn 3 „	—	62 3/4
„ Paryż 2 „	—	81 3/2
„ Hamburg 2 „	—	150 5/8
„ Wiedeń 2 „	—	82 1/8
Listy Zastawne 4%	—	71 1/4
Listy Likwidacyjne	—	59 3/8
Obligacje Skarbowe 4%	—	68 1/8
Koleje Rosyjskie	—	100 1/2
Akceje Drogi Żelaznej Terespolskiej	—	—
Obligacje Drogi Żelaznej Terespolskiej	—	81
Akceje Drogi Żelaznej Warsz.-Wiedeńskiej	—	60 1/4
Akceje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej	—	—
Nowa pożyczka premjowa 1-ej emisji	—	136 1/2
„ „ 2-ej emisji	—	136 3/8
5-ta Pożyczka Stieglitz	—	—
5% Listy Zastawne Ruskie	—	54 1/2
„ „ na dostawę w jesieni	—	53
Z WIEDNIA.		
Weksle na Londyn	—	122 20
„ Hamburg	—	89
„ Paryż	—	48 50
Pożyczka Narodowa	—	70
5% Metaliki	—	61
Akceje Banku Kredytowego	—	288 50
Z PARYŻA.		
Renta 3%	—	72 20
Renta Włoska	—	55 10
Akceje Kredytu Ruchomego	—	220
Z LONDYNU.		
3% Papiery (Consols)	—	92 1/4

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФИЦИАЛЬНЫЕ ОБЪЯВЛЕНИЯ.

UWADOMIENIA I PRZYWILEJE. ЗАЯВЛЕНИЯ И ПРИВИЛЕГИИ.

N. D. 6218. *Суважское Губернское
Правление.*

На основании 1-й Ст. Высочайшего Указа 25 Апреля (7 Мая) 1850 года, вызывающего самовольно отлучившихся за границу жителя города Сейна еврея Абрама Абрамтайтиса, его жену Пешу, сына Наотеля и дочерей Ходесь, Генку, Хаю и Голдну, чтобы они в течение шести недель со дня припечатания настоящего вызова возвратились в Царство Польское и явились к ближайшему Полицейскому Начальству; в противном же случае будет с ним поступлено согласно 340 и 341 Ст. Уложения 1847 года, о наказаниях уголовных и исправительных.

Г. Суважи, Августа 13 дня 1869 года.
1—1 за Советника, Хилинский.

N. D. 6017. *Областное Губернское
Правление.*

Житель Седлецкой Губернии, гор. Лисо-быки Яков Гонск, от роду 25 лет, в 1865 г. удалился за границу, и по имеющимся сведениям проживает в Австрийской Империи.

Вследствие сего а также на основании 1 ст. Высочайшего Указа 25 Апреля (7 Мая) 1850 г., Губернское Правление вызывает сиего Гонску, явиться в здешний край в продолжении шести недель со дня опубликования настоящего объявления и приобщившись к нему заявить ближайшей полицейской власти, в противном случае с ним поступлено будет на основании выше приведенного закона.

Г. Седлец, 8 Августа 1869 года.
2—3 Советник, (.....).

N. D. 6203. *Дирекция Дорог Железной
Варшавско-Венедской*

Подает до сведения всеобщей, что особы, которые в ciągu одного року, проезжая по дороге железной Варшавско-Венедской за границей 1,000,000 пудов дерева и материалов, дающих с ладом на поедые платформы, как то: подкладов, беки и крокиев обрабатываемых на кант, слупов телеграфических, бал, досек, бат и иных материалов необработанных, служащих на вырбы беднарские и колдзиевские, отнимают наступящий рабат в оплате фрахтов:

- а) Од ilości przewiezionej za granicę z Warszawy i wszystkich stacji położonych pomiędzy Warszawą a Piotrkowem włącznie, różnicę opłaty między frachtem uiszczanym podług klasy III, a tym jaki pobiera się podług taryfy specjalnej od wapna, czyli po 1/50 kopejki od puda na werstę i 1/2 od puda ekspedycyjnego.
- b) Од ilości przewiezionej ze stacji Gorko wice 25%, a ze stacji Radomsk, Kłomnice i Częstochowa 20% frachtu należnego podług obowiązującej taryfy.

Warszawa dnia 23 Sierpnia 1869 roku.

N. D. 5807. *Радинское Уездное
Правление.*

Объявляет, что житель города Радина еврей Нахман-Лейзор Хаймов сын Рубинштейн, имющий от роду 18 лет, вошел в сие Управление с прошением об исхоратаствовании ему увольнительного свидетельства для переселения в Гродненскую Губернию, а потому лица имющие законные к названному еврею претензии, должны в течение четырех недель заявить таковыя в сие Управление с представлением надежных документов, ибо по истечении означенного срока, выдано будет еврею Рубинштейну просимое переселительное свидетельство.

г. Радин, Июля 29 дня 1869 года.
Начальник Радинского Уезда,
3—3 Капитан Кетов.

N. D. 6091. *Суд Полиции Поправшей
в Чечинах.*

Подает до публичной wiadomości, iz Lewek i Aba Barnhercykowie z miasta Włodawie pochodzący, wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 10 (22) Lutego 1868 r. za niedozwolone i błędne leczenie, skazani zostali na karę pieniężną po rsr. 10 i oddanie pod dozór policyjny po lat dwa.

Чечина д. 1 (13) Sierpnia 1869 r.
Судья Президиуму, Erest.

OTWARCIE SPADKÓW. ОТКРЫТИЕ НАСЛЕДСТВ.

N. D. 6232. *Regent Kancelarii Ziemiańskiej
w Warszawie.*

Do regulacji spadków po śmierci:

1. Juljanny Kamińskiej wierzytelki sumy rs. 7,500 na dobrach Wykno Okręgu Brzezińskiego ubezpieczonej.

2. Mirli z Aronów Grünfogel współwłaścicielki nieruchomości Warszawskiej Nr. 1452.
3. Herszka Moszka Barbonel właściciela ostrzeżenia na rs. 1,000 z procentem i kosztami na teże nieruchomości Nr. 1452 zapisanego, termin na dzień 26 Lutego (10 Marca) 1870 r. w kancelarji mojej wyznaczony został.

1—1 Jan Masłowski.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 6242. *Magistrat Miasta Warszawy.*

Podaje się do wiadomości powszechnej że w dniu 11 (23) Września r. b. o godzinie 12 w południe odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje, na dostawę efektów dla służby pogrzebowej wyznania rzymsko-katolickiego od sumy wykazem kosztów na rsr. 1834 kop. 75, wyrażenie na rubli srebrem tyśiąć ośmset trzydzieści cztery kopejki siedmiedziestą pięć, obliczonej, w warunkach zamieszczonych i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o taką dostawę mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje, napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrebiania poprawek i przekreśleń, wypiszą jakiegoś procent od sumy wykazem kosztów objętej i do niniejszej licytacji podanej.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit kasy głównej ekonomicznej miasta Warszawy, na złożone w teże wadium w ilości rs. 183 i na koszt ogłoszenia rs. 10 które niutrzymującemu się przy licytacji, natychmiast zwrócone będą.

Blizsze warunki dotyczące w mowie będącej licytacji, są do przeczytania w wydziale administracyjnym każdodziennie, wyjąwszy dni świąteczne.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia podaje niniejszą deklarację, iż podejmuję się dostawę efektów dla służby pogrzebowej wyznania rzymsko-katolickiego za sumę an szlagową wynoszącą rs. 1834 kop. 75 (wypisać literami) i odstępuję od takiej procentów N. N. (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonych.

Kwit na złożone w kasie Głównej ekonomicznej miasta Warszawy wadium w ilości rs. 183 i na koszt ogłoszenia rs. 10 przy niniejszym załączam.

Stać moje zamieszkanie jest w N. pisałem dnia N.

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko)
Warszawa dnia 15 (27) Sierpnia 1869 r.
p. o. Prezydenta Jeneralnego Sztabu,
Jenerał Major, Wikowski
1—3 Naczelnik Kancelarji, Zdzitowiecki.

N. D. 5867. *Управление Варшавскими
Императорскими Дворцами.*

Объявляю сие, что 25 Августа (6 Сентября) сего года, производится будут в Управление Варшавскими Императорскими Дворцами торги (in minus) на очистку и чистку канализации и прудов в Лазенковском парке, вместе с развозкою по оному вынутую от очистки этой ила и расклантывкою такового.

К торгам допущены будут лица имеющие право по закону производить промыслы и заключать договоры, в чем, обязаны представить установленные виды.

Торги, произведены будут означенного числа, равно в 11 часов утра, посредством опечатанных объявлений адресованных Заведывающему Варшавскими Императорскими Дворцами, написанных на гербовой бумаге цною в 30 коп. (по ниже прописанной форме), а по вскрытии оных, изустно. Начнуется же таковыя от общей сметной суммы, 2,985 руб. 28 1/2 к.

Желающие торговаться, обязаны представить залог в наличных деньгах, или установленных для этого процентными бумагами в сумму 500 рублей.

Условия к торгам, читать можно ежедневно, кроме воскресных и праздничных дней, в Дворцовом Управлении с 9 часов утра до 3 по полудню.

Форма объявления.

Вследствие оповещения Управления Варшавскими Императорскими Дворцами от 5 (17) Августа сего года, сие объявляю, что принимаю на себя подряд по очистке канализации и прудов в Лазенковском парке, вместе с развозкою по оному вынутую от очистки этой ила и с расклантывкою такового, уступаю в пользу казны (N.) процентом (процент писать цифрами и прописью) с каждых ста рублей, суммы, по смете на упомянутые работы на-

значенной, подвергаясь всем торговым условиям, которые как равно, приложенная к оным смета вместе с планом канализации и прудов назначенных для очистки, мною прочитаны и понаты.

Прописать число составления объявления и место жительства, а также подписать имя и фамилию.

Варшава, Августа 2 (14) дня 1869 г.

и д. Заведывающего Дворцами,
3—3 Статский Советник, Квэцинский.

N. D. 6146. *Варшавская Округовая фабрика
каменной, вьюга чхачеи* вилоси ile potrzeba w ciągu roku. Mających zamiar dostawić jakie kolwiek z tych przedmiotów wyżej wymienionych, uprasza się o dostawienie do teże фабрики брони давней Меницы Варшавской. Декларacje на простом papierze z oznaczeniem cen w dniu 22 Sierpnia (3 Września) 1869 r. w godzinach od 9 rano do 12.

2—3

N. D. 6149. *Начальник Гарволинского
Уезда.*

Объявляет что 16 (28) Сентября с. г. в 12 часов утра будут производиться в присутствии Уездного Управления посредством опечатанных деклараций (in minus) торги на отдачу с подряда работ по починке Римско-Католического Костела, костельной ограды и колокольной в г. Гарволин, от сметной суммы 2,700 руб. 10 коп. изчисленных Уездным и Губернским Архитектором.

Желающие затем взять сказанный подряд должны при объявлении написанном на гербовой бумаге 30 коп. достоинства и по форме при сем прилагаемой представить казначейскую квитанцию на внесенный им залог в соразмерности 1/10 части сметной суммы т. е. 270 руб. 1 коп., который то залог может быть внесен наличными деньгами или же закладными или ликвидационными листами, или впрочем другими кредитными бумагами разрешенными в прием на залоги, который неустоявшемуся при таковых торгах будет возвращен, а удержавшагося будет выслан в Банк для приращения процентов.

Торговля же условия как равно и смета могут быть рассматриваемы во все присутственные дни за исключением праздничных и табельных в Гарволинском Уездном Управлении, объявления должны быть писаны четко, чисто, без всяких поправок и подчисток ибо иначе таковыя не будут приняты.

Форма объявления.

Вследствие объявления Начальника Гарволинского Уезда от 1. Июня с. г. за №. даю сию декларацию в том, что обязываюсь взять в подряд работы по починке Римско-Католического костела, костельной ограды и колокольной в г. Гарволин за сумму (N. прописью) квитанцию о внесении мною залога в количестве 270 руб. 1 коп. при сем представляю с тем, что таковой залог если не удержу при торгах будет мне возвращен на руки (или по почте), жительство мое в N. год, месяцев и число, подпись должна быть разборчива.

Г. Гарволин, Августа 12 дня 1869 г.
1—3 Начальник Уезда. (.....).

N. D. 6258. *Радя Szczegółowa Opiekuńcza
Szpitala S-go Łazarza.*

Podaje do publicznej wiadomości, iż w dniu 28 Sierpnia (9 Września) 1869 r. o godzinie 5-ej z południa, odbędzie się w Kancelarji Szpitala S-go Łazarza przy ulicy Książęcej przez opieczętowane deklaracje a po otwarciu takowych głośna in plus między konkurentami licytacja na trzyletnie wydzierżawienie od 1 (13) Października r. b. do 1 (13) Października 1872 r. dwóch piwnic murowanych dotąd na skład piwa bawarskiego zajmowanych, od sumy rocznej dzierżawy rs. 350 ropocznajacą się.

Ktoby przeto pragnął konkurować o wspomnianą dzierżawę, może codziennie wyjąwszy niedziele i święta od 8 do 11 rano i od 3 do 5-ej z południa, odczytać warunki licytacyjne w Kancelarji Szpitalnej i złożyć na ręce Nadzorca wadium w kwocie rs. 150.

Warszawa dnia 16 (28) Sierpnia 1869 r.
Opiekun Prezylujacy,
1—3 Radca Stana, Ferd. Werner.

N. D. 6195. *Komisarz Administracyjny
Cyrkułu 9 i 10, Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawie zajęte na satysfakcję należności skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie: meble, komoda jesionowa, 2 szafy jesio-

nowe, w dniu 21 Sierpnia (2 Września) 1869 roku, o godzinie 11 z rana na targu publicznym Sniłkowskiem zwanym, przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu, sprzedane zostaną.

Warszawa d. 13 (25) Sierpnia 1869 r.
2—2 Sosonko.

N. D. 6247. *Pisarz Trybunału Cywilnego
w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Antoniego Sianowskiego obywatela, w Warszawie pod Nr. 724 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Kazimierza Podoskiego Mecenasa, Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, w Warszawie pod Nr. 1777 zamieszkałego, obrane mającego w poszukiwaniu sumy rs. 4,500, z większej sumy rsr. 15,000 pochodzącej, z procentem 5%, od dnia 7 Kwietnia n. s. 1867 r. i kosztów od Włodzimierza Górskiego obywatela, właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 732 położonej, zaś w Warszawie pod Nr. 1440A zamieszkałego, protokołem Józefa Kurmana, Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w dniu 16 (28) Czerwca 1867 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszono go wywłaszczenia zajętą i zaarrestowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie, przy ulicy Leszno pod Nr. 732, na gruncie emfiteutycznym, z którego corocznie opłaca się czynszu po rs. 3 kop. 39 1/2, w Cyrkułe Policyjnym i Administracyjnym 7, w Gminie Magistratu miasta Warszawy, w jurysdykcji Sądu Pokoju Wydziału II. w Warszawie położoną, prawem własności do egzekwowania dłużnika Włodzimierza Górskiego należącą, i w tegoż posiadaniu zostająca, poszukiwana wierzytelnością hipoteczną obciążoną.

Przybliżonej rozległości około 1000 kw. 1,650, czyli arsz. 1320 zawierająca.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Dom masiv murowany o parterze i dwóch piętach, pod półdachem blachą kryty, trzy kominy murowane mający.

2. Oficyna masiv murowana, o parterze, dwóch piętach, pod półdachem blachą krytym, o trzech kominach murowanych, z piwnicami.

3. Komórki z drzewa pod półdachem blachą krytym, z gankiem drewnianym, w zabudowaniu tem na parterze są trzy komórki, wozownia, stajnia, kloaki, a na piętrze czyli ganku siedm komórek.

4. Oficyna masiv murowana o parterze, dwóch piętach, oraz mieszczących poddasznych, dachówką karpiołką kryta, cztery kominy murowane mający.

5. Dół na skład śmieci calami z wierzchu pokryty, a dalej komórki z drzewa o parterze i piętrze, blachą kryte, studnia balami cembrowana z pompą drewnianą, z wachadłem żelaznym.

6. Oficyna masiv murowana o parterze i dwóch piętach, pod półdachem blachą żelazną krytym, sześć kominów murowanych mający. Pod oficyną tą znajdują się piwnice.

Podwórko kamieniem polnym wybrukowane, w którym jest rynsztok balami pokryty do bramy i przez tą bramę.

W nieruchomości tej jest 22 lokatorów z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyższej zajętej i zaarrestowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedawcy dyrygującego Kazimierza Podoskiego, Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie pod Nr. 1777 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunków sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I-ym złożone przejrane być mogą.

Zajęcie w kopiach doręczono:

1. J. W. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi Miasta Warszawy, w Warszawie pod N. 387 urzędującemu, na ręce Wincen-tego Kępińskiego, urzędnika tegoż Magistratu.

2. Konstantemu Łąckiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału I, w Warszawie, pod Nr. 790 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom d. 8 (20) Lipca 1867 r.

Wnieiono do księgi wieczystej powyższej nieruchomości dnia 18 (30) sierpnia 1867 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaarrestowań w Kancelarji Trybunału Cywilnego tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 27 Października (8 Listopada) 1867 r.

Sprzedawcą dyrygować będzie Kazimierz Podoski Mecenasa, Obrońca przy Warszaw-

skich Departamentach Rządzącego Senatu, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.
Warszawa d. 31 Sierp. (12 Wrześ.) 1867 r.
w z. Podpisarz Trybunału,
Juljan Swierczewski.

Wywieszono na Tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.
Warszawa d. 31 Sierp. (12 Wrześ.) 1867 r.
w z. Podpisarz Trybunału,
Juljan Swierczewski.

Po odbyciu w d. 27 Października (8 Listopada), 10 (22) Listopada i 24 Listopada (6 Grudnia) 1867 r., trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości Nr. 732 w Warszawie przy ulicy Leszno położonej, Trybunał Cywilny tuższy wyrokiem daty 24 Listopada (6 Grudnia) 1867 r. zapadłym, wyznaczył termin do przygotowania przysądzenia rzeczonych nieruchomości na d. 2 (14) Stycznia 1868 r. godzinie 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I. pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia zacznie się od sumy rs. 15,000, jako szacunku przez popierającego sprzedaż podanego, zaś w terminie ostatecznym od 2/3 części szacunku przez biegłych wynależ się mianego.

Warszawa d. 29 List. (11 Grudnia) 1868 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu Zgórski.

W terminie powyższym nieruchomości Nr. 732 w Warszawie położona, przysądzoną została przygotowawczo Kazimierzowi Podolskiemu Obrońcy przy Senacie, za sumę rsr. 15,000 i Trybunał wyrokiem d. 2 (14) Stycznia 1868 r. zapadłym, wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonych nieruchomości na d. 12 (24) Kwietnia 1868 r., godzinie 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I. pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od 2/3 części szacunku przez biegłych wynależ się mianego.

Warszawa d. 9 (21) Stycznia 1868 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu Zgórski.

Gdy następnie Obrońca Antoniego Sianowskiego, Kazimierz Podolski Obrońca przy Senacie, życie zakończył, a gdy spory przez dłużnika Włodzimierza Górskiego prawomocnie wyrokiem Rządzącego Senatu daty 27 Listopada (9 Grudnia), 1868 r. zostały oddalone, tenże Sianowski popierający subhastację ustanowił sobie za Obrońcę Izydora Karśnickiego, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 1765 zamieszkałego, u którego zamieszkanie prawne do całego postępowania subhastacyjnego obieca sobie i przez tegoż działając, uzyskał pod dniem 23 Grudnia (4 Stycznia) 1868/9 r. wyrok ilacyjny Trybunału wyznaczający termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 732 w Warszawie na d. 23 Stycznia (4 Lutego) 1869 r., godzinie 10 rano, który gdy odbył się nie został z powodu zaszłych sporów i gdy takowe wyrokiem Sądu Apelacyjnego daty 4 (16) Lutego 1869 r. zapadłym, usunięte zostały, Trybunał wyrokiem ilacyjnym daty 27 Lutego (11 Marca) 1869 r. zapadłym, wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonych nieruchomości na d. 1 (13) Kwietnia 1869 r. godzinie 10 rano, który również dla zaszłych sporów odbył się nie mógł, że zaś takowe wyrokiem Sądu Apelacyjnego daty 29 Maja (10 Czerwca) 1869 r. zapadłym, oddalone zostały, przeto Trybunał wyrokiem ilacyjnym daty 5 (17) Czerwca 1869 r. zapadłym, wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 732 w Warszawie na d. 8 (20) Lipca 1869 r. godzinie 10 z rana, lecz tenże spełził bezskuteczność. Senat Rządzący wyrokiem daty 2 (14) Lipca 1869 r. zapadłym, nakazał rewizję taksy nieruchomości Nr. 732 w Warszawie położonej, kosztem dłużnika Włodzimierza Górskiego pod prekluzją, w ciągu dwóch miesięcy od doręczenia wyroku.

W skutek tego, Trybunał wyrokiem ilacyjnym daty 13 (25) Sierpnia 1869 r. na żądanie Sianowskiego zapadłym, wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 732 w Warszawie położonej na d. 16 (28) Września 1869 r. godzinie 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I. pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od 2/3 części szacunku rewizją taksy wykryć się mianego, a w razie nie dopełnienia onej, od sumy rs. 13,191 kop. 29, jako 2/3 części szacunku w takse sądowej przez biegłych wynalezionego.

Vadium rs. 1,500.
Warszawa d. 15 (27) Sierpnia 1869 r.
w z. Podpisarz Trybunału,
Franciszek Betlej.

N. D. 6249.

Podpisany Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, zawiadamia i ogłasza, iż na pod-

stawie wyroków Trybunału Cywilnego w Warszawie, jednego z dnia 22 Maja (3 Czerwca) 1869 r. dział majątku ruchomego i nieruchomości, po niegdy Janie-Robercie Wittig, oraz oszacowanie i sprzedaż nieruchomości spadkowej pod Nr. 1156 c. w Warszawie przy ulicy Łódzkiej położonej, rozporządzającego, drugiego z dnia 9 (21) Lipca 1869 r. opinię o niepodzielności, oraz takse rzeczonych nieruchomości zatwierdzającego obydwóch z powodztwa Marii Wittig panny pełnoletniej, w Warszawie pod Nr. 1006 zamieszkałej, przeciwko Juljannie z Szejmetzów Wittig, po Janie-Robercie Wittig pozostałej wdowie, w imieniu własnym, oraz jako opiekunce głównej nieletnich dzieci: Daniela-Traugota, Stanisława-Leopolda, Bernarda-Aleksandra i Henryka-Romana, po dwa imiona mających, pod Nr. 1006 c. Jarowi Wittig młynarzowi, w imieniu własnym i jako przydanemu opiekunowi pod Nr. 1006 c. i Wilhelmowi Gundelach obywatelowi, jako opiekunowi ad hoc tychże nieletnich dzieci pod Nr. 762, wystawia się na sprzedaż publiczną w drodze działów

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie pod numerem 1156 c. przy ulicy Łódzkiej, prawem niepodzielnej własności do Sukcesorów po Janie-Robercie Wittig należąca, składająca się:

- a) Z domu frontowego drewnianego.
- b) oficyny drewnianej.
- c) Z komórek wystawionych z drzewa.
- d) Kłoki z drzewa.
- e) Komórki z drzewa.
- f) Studni.
- g) Gruntu.

Szczegółowo w takse opisanych.
Po odbyciu pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, W-y Sadowski Asesor Trybunału delegowany, termin do odbicia drugiej publikacji a zarazem przygotowawczego przysądzenia na dzień 29 Sierpnia (10 Września) 1869 r. godzinie 10 z rana wyznaczył, który odbędzie się w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 w Wydziale II. przed tymże Asesorem Delegowanym.

Licytacja zacznie się od sumy rsr. 3,081 kop. 66 3/4, jako szacunku przez biegłych wykrytego, a warunki licytacyjne tak w kancelarii W-go Pisarza Trybunału Wydziału II jak i u podpisanego, przejrane być mogą.

Warszawa d. 23 Lipca (4 Sierp.) 1869 r.
Izydor Karśnicki, Patron.

N. D. 6208

Podpisany Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, zawiadamia, iż na żądanie Lucyny z Łagiewnickich Łempickiej, w asystencji męża Karola Łempickiego, właściciela dóbr wierzbowo czynięcych, w tychże dobrach Powiecie Szczuczynskim zamieszkałej; przeciw Kazimierzowi Łagiewnickiemu w Warszawie pod Nr. 1574, nieletniemu: Marii Konstancji i Kazimierzowi Wernerom, będących w opiece ojca głównego opiekuna Symeona Wernera, właściciela dóbr Kociszowa, także w Powiecie Czerskim i przydanego opiekuna Juliana Skorupki, urzędnika w Warszawie pod Nr. 649 zamieszkałych; stawiających przez Łukasza Zbrozińskiego Patrona.

Zapadły w Trybunale Cywilnym w Siedlcach dwa wyroki: pierwszy 17 (29) Sierpnia 1867 r. dział dóbr Prostyni i Złotki, oraz dział spadku po Marjannie Łagiewnickiej nakazujący, drugi 30 Lipca (11 Sierpnia) 1869 roku opinię i takse biegłych zatwierdzający. Na podstawie tych wyroków sprzedane będą przez publiczną licytację Sądową w drodze działów przed W. Ulatowskim Sędzią Trybunału delegowanym

DOBRA ZIEMSKIE

Prostyni i Złotki, w Powiecie Węgrowskim Gubernji Siedleckiej położone, których granice, rozległość i wartość, opisane szczegółowo w takse biegłych, w Kancelarii Pisarza Trybunału w Siedlcach złożonej.

Wartość tych dóbr taksa wykryta rs. 30,000 i ed niej licytacja się zacznie.

Po odbyciu pierwszych publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży w dniu 13 (25) Sierpnia 1869 r., termin do przygotowawczego przysądzenia tych dóbr wyznaczony na dzień 26 Września (8 Października) 1869 r. godzinie 4 z południa i odbędzie się przed W. Ulatowskim Sędzią w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Siedlcach.

Zbiór objaśnień i warunków przejrane być mogą w kancelarii Pisarza Trybunału i u podpisanego Patrona w Siedlcach.

Karol Łuniewski, Patron.

N. D. 6273. W dniu 20 Sierpnia (1 Września) 1869 r. o godzinie 12 w południe na targu w Ryńku Starego-miasta, ruchomości w zastaw dane, jako to: kapota sukienka, szlafrok kartonowy i sukienka jedwabna, w moc postanowienia Sądu przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

Pawłowski, Komornik.

N. D. 6204. W dniu 19 (31) Sierpnia r. b. o godzinie 12 w południe, w Warszawie na Grzybowie, w dniu 21 Sierpnia (2 Września) t. r. o godzinie 11 z rana na Muranowie, i 21 (2) t. m. i r. o godzinie 2 z południa przed Trzema-Krzyżami na placu publicznym, rozmaite ruchomości, wagi decymalne, obrazy olejno malowane, warsztaty kotlarskie i t. p., przez licytację sprzedane zostaną.

Warszawa dnia 16 (28) Sierpnia 1869 r.
Skierkowski, Komornik.

N. D. 6233. Prawnie zajęte objekta, jako to: rozmaite wstążki, koronki, tuliki, sznelki, pudełka, rygały i bufety sklepowe, meble machoniowe i jesionowe, fortepian, salopa atlasowa futrem podbita, w zastawie będąca, w Warszawie w dniu 21 Sierpnia (2 Września) r. b. o godzinie 10 rano na gruncie domu Nr. 2258, w dniu 22 (3) t. m. o godzinie 10 rano na Muranowie, a o 12 w południe na Sewerynowie, przez publiczną licytację sprzedane będą.

W. Karwowski, Komornik.

N. D. 6272. Prawnie zajęte dochody nieruchomości Nr. 1338 w Warszawie przy ulicy Św. Krzyżkiej, w Okręgu i Powiecie Warszawskim położonej, na rok jeden poczynając od dnia 20 Grudnia 1869 r. (1 Stycznia 1870 r.) do tegoż dnia i miesiąca 1870/71 r., przez publiczną licytację wydzierżawione będą.

Termin do odbicia licytacji przed sobą samym na gruncie tejże nieruchomości na dzień 10 (22) Września r. b. godzinie 10 z rana Komornik oznaczył.

Licytacja zaczynać się będzie od sumy rsr. 1,000 lub wyższej jaką pierwszy z licytantów poda.

Warunki licytacyjne przejrane być mogą w kancelarii podpisanego Komornika, w Warszawie pod Nr. 1774 zamieszkałego, codziennie od godziny 3 do 6 z południa.

W. Supryniewicz, K. p. S. A. K. P.

N. D. 6274. Podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 20 Sierpnia (1 Września) r. b. o godzinie 10 z rana za Żelazną-bramą w Warszawie, rozmaite towary żelazne, w dniu 25 Sierpnia (6 Września) r. b. o godzinie 10 z rana na Starem-mieście, rozmaite meble i w tymże dniu o godzinie 12 w południe na targu przy Trzech-Krzyżach, różne meble, lustra, zegary i t. p., przez publiczną licytację sprzedane będą.

Warszawa dnia 16 (28) Sierpnia 1869 r.
Napoleon Mierkowski, Komornik.
(ulica S to Jerska Nr. 22 nowy).

N. D. 6246. W dniu 19 (31) Sierpnia 1869 r. o god. 10 z rana w Warszawie na targu Nowe Miasto zwanym warsztaty stolarskie z przysądami, szafa olszowa, łóżko jesionowe, desek sosnowych sztuk 100 i t. p., a o godz. 11 z rana na Pradze przy Warszawie na targu głównym przedmieścia Pragi meble jesionowe i machoniowe, tualety, zegar, i t. p. w tymże

miejsu dnia 20 Sierpnia (1 Września) r. b. o godzinie 10 z rana meble palisandrowe, machoniowe, jesionowe, fortepian, obrazy, i t. p. w d. 21 Sierpnia (2 Września) 1869 r. o godz. 10 z rana meble różne machoniowe i jesionowe, lustra, zegary, garderoba różna męska, żyto w sнопie, wozy i t. p. zaś w d. 22 Sierpnia (3 Września) 1869 r. o godz. 10 z rana w Warszawie w domu pod Nr. 1582d/2 przy ulicy Jerolimskiej meble, mianowicie biórko machoniowe, krzesła, szafy, komody, kółka, stoły jesionowe i sosnowe, sztychy, fotografie, obrazy i inne sprzęty gospodarskie kuchenne i t. p. wszystkie jako prawnie zajęte przedmioty przez publiczną licytację niezawodnie sprzedanemi będą.

Jan Orłowski, Komornik.
(pod Nr. 543b przy ulicy Długiej mieszkający)

ZAPOZYWY EDYKTALNE I ŚLEDZCZE. ВЫЗОВЫ КЪ СУДУ.

N. D. 6003. Судъ Исправительной
Полции въ Люблинѣ.

Вызываетъ Игнатія Витека прежде въ дер. Бискаха проживающаго, нынѣ съ мѣста жительства неизвѣстнаго, дабы по собственному дѣлу въ теченіи 30 дней явился въ здѣшній Судъ или же уведомилъ о нынѣшнемъ своемъ мѣсто-обитаніи, въ противномъ ислѣ случаевъ будетъ поступлено по закону.

Г. Люблинъ 1 (13) Августа 1869 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Рупрехтъ.

Zapozywa Ignacego Witek wyrobnika poprzednio we wsi Biskach zamieszkałego a obecnie z pybtyu niewiadomego, ażeby w sprawie przeciwko sobie uformowanej w ciągu dni 30 stawił się w tutejszym Sądzie, albo też doniósł o miejscu teraźniejszego swego zamieszkania, w przeciwnym bowiem razie postąpnem będzie według prawa.

Lublin d. 1 (13) Sierpnia 1869 r.
Sędzia Prezydujący, Ruprecht.

N. D. 5793. Судъ Простой Полции
III. Отдѣленія въ Варшавѣ.

Вызываетъ неизвѣстную по жительству Саломею Прибыльскую поденщицу, лѣтъ 47 отъ роду, прежде въ Варшавѣ подъ № 31016. жившую, чтобы въ теченіи 30 дней явилась въ здѣшній Судъ для выслушанія рѣшенія, или объявила о мѣстѣ своего жительства ближайшему Суду подѣ опасеніемъ за неисполненіе сего законной ответственности.

Г. Варшава, 29 Іюля (10 Августа) 1869 г.
Подсудокъ, Дзяшковскій.

OGŁOSZENIA PRYWATNE. — ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

N. D. 5119.

UPRZYWILEJOWANA
FABRYKA
TABACZNA

BRACI POLAKIEWICZÓW.

Ma honor polecić Szanownej Publiczności **nowo ulepszone PAPIEROSY** pod dawną nazwą „Aromatique” w 3-ch gatunkach i po dawnych cenach, a mianowicie:

1. **Aromatique** zwijane po cenie **rs. 1 kop. 30** za 100, czyli **kop. 13** za 10 sztuk.

2. **Aromatique** zwijane mocne po cenie **rs. 1 kop. 20** za 100 czyli **kop. 12** za 10 sztuk.

3. **Aromatique** nasypywane, po cenie **rs. 1 kop. 20** za 100 czyli **kop. 12** za 10 sztuk.

Do fabrykacji tych papierosów użyty jest najdroższy, najwyższy i starannie wysortowany tytoń turecki i dlatego posiadają one zapach prawdziwie aromatyczny, smak delikatny, a obok tego, są zrobione z wszelką starannością i elegancją, czem fabryka nasza zawsze się odznacza, tak przy wyrobie papierosów jak i cygar, a o czem szanowna publiczność łatwo może się przekonać.

N. D. 5995. Podaje do powszechnej wiadomości, iż **Bilet Lombardowy** wydany za Nr. 26,441 na rs. 10 przypadkowo zaginął.

Wzywa się więc posiadacza, iżby najpóźniej w 6 tygodni od dnia 3 Września 1869 r., to jest od daty ostatniego ogłoszenia zgłosił się i prawo posiadania onegoż w Dyrekcji Lombardu udowodnił, gdyż w przeciwnym razie, duplikat biletu wydanym zostanie osobie, której nazwisko zapisane w księgach Dyrekcji.

1—3

N. D. 6231. Akcja drogi żelaznej Warszawsko-Bydgoskiej **pięćset rublowa** Nr. 3271 bez kuponów, zaginęła. Podając o tem do publicznej wiadomości, ostrzegam, iżby nikt obcy tej nie nabywał. Stosowne zastrzeżenia, gdzie należy poczynione zostały.

Warszawa dnia 15 (27) Sierpnia 1869 r.
Basili Freygang.